

2025.10.09. IÉT ülés

N1: dr. Főző Virág

N2: Balog Evelin

N3: dr. Stubendek Piroska

N4: Kalmár Mónika

F1: Bárány Balázs

F2: Rotter Oszkár

F3: dr. Béres Attila

N1: Jó akkor szeretettel üdvözlök mindenkit. Az IMT ügyeivel kezdjük, mert nekik kevés van most.

N2: Kevés, de annál fontosabb. Akkor bele is kezdenék: írtuk az első napirendi pontot. Elkezdjük próbálni a Puccini: Gianni Schicchit, az első olyan iPades produkció, ami nagyzenekart érint, és nem egy ilyen vonós, vagy kamara, vagy bármilyen. És hát azonnal kiderültek és folyamatos a visszajelzés a zenekari tagok részéről, a zenekari művészek részéről. A két kardinális probléma, amit ugyan már mondtunk eddig is, de most összegezve azt, hogy egy egész zenekarnak, a nagy többségének nagyon komoly és nagyon jelentős problémákat okoz ez a fajta kottaolvasási mód, illetve játék, az az elvárás, hogy az előadásokat iPadről és Bluetooth pedállal teljesítsük. Az első az rögtön az iPadnek a méret, amiről rengeteg szó esett, de ezek az eredetileg B4-es kottára nyomtatott szerkesztések rászkenelve ilyen-olyan minőségben az iPad-re egyszerűen nem játszhatóak. Tehát kezdve ott, hogy - körülbelül úgy kell elképzelni, mint hogy két A4-es oldalt olvasna az ember, és utána hirtelen telefonról kellene. Tehát egy ilyen zsugorítást próbáljátok meg elképzelni, vagy lehet elképzelni. Van egy kinyomtatott kétoldalas B4-es kotta, és az hirtelen egy A4-esnél is kisebb méretre zsugorodik, egyoldalásra. Tehát, hogy eleve, ha az ember kinéz egy karmesterrel, nagyon nehéz, tehát vizuálisan helyezzük el, vizuálisan is olvassuk a kottát. Tehát, hogy van 1-2 oldal, akkor ott elhelyezi az ember, hogy ez a rész itt jön, ott jön. Itt most ez mind lement egy oldalra. Tehát, hogy egyrészt ez egy nagyobb probléma. Másrészt az, hogy kb. 80 cm-re van a kottatartó a játszópultoktól. Valóban nagyon kicsi. Rengetegen küzdenek olyanokkal, hogy akár szemüveg ellenére is, hogy

egyszerűen nem látható. És tényleg zavaró a mérete. Tehát az első dolog, az már csak a jéghegy csúcsa, hogy csillog a fólia, de nem ez a kardinális problémája. Ennél még nagyobb kihívást jelent, és ezt tényleg komolyan képzeljétek el, vagy nem tudom, hogy hogy mondjam az, hogy a kétoldalas kottának a szerkesztése, az úgy van megoldva, hogy a lapozás lehetséges legyen. Na most itt, gyakorlatilag menet közben kell még a kéz mellett a lábat is működtetni. A lábnak is kell egy reflex. Erre nincsenek kiképezve a zenészek. Tehát ez, hogy van egy nagyon nehéz futam például, amire minden összpontosításra szükség van, és abban még, ugye nyilván előre kell lapozni a kottát, hogy ha az olvasás folyamatos, mert pedig a hangjegyek folyamatosak és egy időben zajlik, és még Puccininál ott van egy nagyon gyors virtuóz rész, amibe még bele kell lapozni, akkor előbb kell ellapozni, hogy a következő oldalt lássam. Tehát ez az időben is, tehát ez egy nagyon-nagyon komoly stressz. Nagyon komoly nehezítés az iPad pedál. Ez a két legfontosabb problémája a dolognak, és úgy gondoljuk, hogy egy Diótörőt is, aminek már megvan a nyomtatott kottája, és nem iPadre optimalizált a szerkesztettsége, ezt nagyon veszélyesnek látjuk az előadásokba. Nagyon komoly stresszt okoz, és még egy dolog, hogy az iPad-el való, vagy a Bluetooth-szal való lapozás miatt pont ezt a flexibilitást veszi el a zenekartól, hogy tudjon figyelni a karmesterre, a hallgassa az énekeseket. Tehát ez nem úgy működik, hogy egy zenekari tag beül, és akkor saját szólamát eljátssza, hanem állandó, folyamatos reflektálás van a többi hangszerrel, akivel éppen együtt játszunk, a karmesterre kinézne, a szólistákat hallgatva és ezt olyan módon beszűkíti a figyelemnek a terét ez a mód, hogy ezekre, ami az előadásnak a lényegét jelenti... Mert ha 2 ember együtt játszik, akkor még nem lesz összehangzás, csak akkor, ha figyelnek egymásra és hallgatják egymást. És ez nem tud megtörténni. Szóval, hogy ez egy nagyon valós és nagyon nagy probléma, és ezt újfent szeretnénk akkor kérni, hogy ezt tényleg az előadásokon való használata... Nagyszerű az iPad, nagyszerű gyakorolni, ott leállunk, közel tudjuk tenni. Teljesen más feltételei vannak egy előadásnak, mint egy gyakorlásnak.

N1: Jó, de már voltak kisebb előadásokon, ahol kisebb partik voltak, éles előadások iPad-del. Azoknak mi lett a tapasztalata?

N2: A kisebb előadásokon ugye ez is egy olyan dolog, hogy pár hónapja mikor erről volt szó - Szilveszter ugye felhozta - hogy X szólista meg X kamara produkcióba játszanak. Igen. Egyrészt egy szólistának minden esetben saját döntése, hogy miből játszik,

másrészről meg már csak egy biztonságnak van kint a kotta, mert tudja fejből. Egy kisebb kamara csoportban megint az van, hogy egy egyéni preferáció, hogy ő nem szeret akkor mondjuk valaki lapozni, de ha meg tudja oldani, de ott is csak két-három fele figyel, vagy a kisebb kamara. És itt egy 80 tagú zenekarnál itt a figyelemnek egy olyan magasabb, tehát sokrétűbb a megosztottsága, hogy ezek a feltételek nem állnak fönt. Tehát, hogy minden összművészet csúcsa az opera. Tehát tényleg azt tudom mondani, hogy sokszor 10-12 felé kell figyelni. Ezért fárasztó egy előadás, és ezért van az, hogy nagyon lemerül az ember, mint hogyha nem tudok más hasonlatot mondani, tényleg a vezetés egy picit hasonló, hogy kimegy az ember és autópálya és mindenki index nélkül, tehát hogy állandóan figyelni kell és monitorozni a környezetet. És akkor ez hirtelen olyan plusz figyelemelvonás. Egyszerűen, nem tudom máshogy elmondani, figyelemelvonást jelent a Bluetooth-pedálnak, a zenekari tagok zömének. Nem azt mondom, hogy 100%-ban. Kisebb produkciónál valószínűleg - főleg, ha csak vonósok játszottak ott - meg tudják esetleg oldani, hogy ugyanúgy, ahogy eddig, hogy a vonósoknál mindig úgy volt eddig, hogy a kottát a belső ember alapozza le. Tehát akkor az kihagy egy pár hangot. Tehát a vonósoknál nem hallatszik például, hogyha bárki esetleg... tehát megoldják ők is ügyesen, de adott esetben a két fűtből egy lapoz, és kihagy pár hangot, az teljesen természetes dolog. Na most fűvósoknál ez nem így működik, mert minden egyes hang szóróval szól. És ha kimarad a hang, hát az nagyon kellemetlen. Ez egy nagyon ciki dolog. Úgyhogy nem tudom, hogy én nem voltam eddig benne iPad-es produkcióban, úgyhogy most nem tudom pontosan, hogy mik mentek így visszaidézve, hogy csak vonós zenekart igénylő produkció. Azt hiszem a Parázsfuvolácska ment talán még ipadból. Azzal meg az a helyzet, hogy ez egy eleve egy rövidített előadás. Mozartnak így van lejegyezve a kottája, hogy a nyitányon kívül és a finálékon kívül nincs benne több oldalas dolog, tehát az áriák, fél oldal, háromnegyed oldal, tehát ez egy rövidebb szerkesztés, sőt, tehát Mozart teljesen más struktúrái zenét írt, mint Puccini, amiben folyamatosan a szüneti, a felvonás elejétől a végéig tehát gyakorlatilag megszakítás nélkül folyamatosan történik a zenének a folyamata. Ugye ott a Mozartnál a recitativok is megszakítják, tehát ott akkor a zenekari zenészek ülnek és hallgatják, amíg a kontinuóval játszik, szóval ez egy más darab. Szóval visszatérve, hogy már ez a Gianni Schicchi is katasztrófa volt a próba mindegyik kocka után.

N1: És hány próbátok van? Egyébként, én persze megértem, mert hát eddig értetek el, aszerint, hogy papírkottából játszottok. Tehát mindenki, nem tudom, 5-6-7 éves korában elkezdte tanulni a zenét, és az papírkottából ment. Tehát ez tök természetes szerintem, hogy egy másféle rendszer, hogy rutinná váljon, az nem megy egy perc alatt.

N2: Ez nem lehet egy az egyben adaptálni például azzal, hogy mondjuk papírból olvas, papírkönyvet, papíralapú könyvet olvas valaki, vagy e-bookon és stb. Ez nem, a pontosan azért, mert eszköz, most nagyon csúnya szóval élve a hangszer működtetése, az egy eszköz. Tehát egyszerűen el vagyunk foglalva, tehát az énekeseknél ez azért nem probléma, mert egyszerűen nincs szükség arra, hogy a kezüket, most nyilván egy kottaolvasásra érve, hangszálakkal énekelnek, de egy hangszerjátéknál az, hogy hogyan koordináljuk egy nagyon bonyolult új kombinációval, fogással, amit gyors tempóban zajlik, még bekapcsolni a lábat. Hát most nem tudok mást mondani, hogy valaki világéletében automata váltós autót vezetett, az nem fog tudni ilyen manuális váltót vezetni. Nem fog.

N1: Vagy igen. Azonnal nem, az biztos.

N2: És hogy olyan mértékű stresszt okoz ez körülbelül, és hogyha lefullad az autó, az is kellemetlen, de hogy előadás esetleg bármi miatt, tehát hogy az előadásnak a felfokozott stresszállapotát, tehát ezt még ilyen módon nehezítve lenni, ez a zenekarai zenészek számára nagyon-nagyon veszélyes. Tehát ezt újfent jelezzük. És még egy dolog, hogy próbáltam kutakodni a neten, hogy nemzetközi, hogy nincs igazán nagy zenekar, nemzetközi példa, és nem azért nincsen, mert nem jutott eszébe senkinek valószínűleg, hanem ha lenne, ha is működne, akkor ezt már bevezették volna. Szerintem a berlini, filharmonikusok már a 2000-es évek elején a Digital Hallt ezt az élőben streamelős dolgot behozta, amit a világban csak a Covid alatt, 15 évvel ezelőtt bevezethetett. Vannak mindenkiben innovációra és újításokra való törekvés. Egyetlen érdekes cikket találtam, beírtam, hogy okoskodta a Google-be. Pont egy magyar fejlesztés volt még azt hiszem 16-ban, akik kifejlesztettek - de azt is stúdió munkára - egy okos kottát, ami egy A3-as méret, tehát eleve az már egy fokkal jobb, és megoldják, tehát ki lehet tenni ugyanúgy a két oldalát a kottának, és nem kell bluetooth pedált használni, illetve a stúdió munkával is az a helyzet, hogy újra lehet venni! Tehát, hogy ott is nyilván a papír használatnak az iszonyat mennyisége indikálja ezt, hogy létrehozzák. De az, hogy egy élő előadás, aminek mindig ezer és számtalan összetevője van, és a legfontosabb része az, hogy borzasztó erős

koncentrációt igényel egy előadás. És abba még ilyen technikai dolgokat belehozni, az nagyon-nagyon jelentős terhelést jelent. És az nem olyan, hogy begyakorolja, mert valaki képes rá, de valaki nem lesz képes rá. Tehát ugye nem választás, hogyha a zenekarnak már egy egész kis százalékának ez nem lehetséges, akkor az már elrontja az egészet. Tehát itt nem az van, hogy a többség, ha tudja, akkor működik, ha itt egy valakinek gondot okoz. Tehát ezért van az, hogy a zenekaroknak különböző szintje van, és ebben nemcsak a hangszeres tudást mérik az emberek, hanem hogy a koncentrációs képességet, azt, hogy mennyire... Szóval ez egy nagyon összetett, de pszichológiailag túlságosan összetett dolog ahhoz, hogy itt egy nyugalmi helyzetben, de még akár egy stúdiófelvételen is, ami nyilván azonnal piros lámpára történik, de van lehetőség ismételni. Itt nincs lehetőség ismételni az előadáson. Tehát a hiba százalékot rettenetesen megnöveli. Meg az, hogy egy olyan terhelés jelent stresszben, amit most nem tudok százalékokban kifejezni, de jelentős.

N1: Jó. Értem, meghallgattam. Én úgy gondolom, hogy amíg nem próbáljuk ki, hogy megy-e, addig nem tudjuk azt mondani, hogy nem.

F1: De ki próbálták.

N1: De most így előadáson még nem játszottam. Nem próbáltam. Próba azért próba. Mert ki kell próbálni.

F1: Világos, de ha a próbán nem megy az előadáson miért menne?

N1: Azért, mert a próbán gyakorolnak.

F1: De most mondták, hogy ez az eredménye.

N1: Jó. Értem. De most figyeljete az akarjátok, hogy én most azt mondjam: jó, az összes iPadet beszédjük...

F1: Nem, nem beszédni, nem ezt mondta megint kiforgatod a szavakat. Nem. Arról van szó, hogy gyakorolni jó, előadásra nem jó.

N1: Hát de nem tudjuk jó-e, mert még nem volt előadás.

F2: Akarjuk, hogy szétmenjen az előadás?

N1: Akarjuk, próbáljuk ki!

F2: Tényleg?

N2: Nem azt mondtam, hogy mindenki erején felül kezeli ezt az eszközt, és olyan plusz terhet jelent, ami egyszerűen... Szóval nem értjük az okát, hogy miért van erre. Tehát, hogy miért vannak a zenekarnak ez... Egyébként, ha teszem azt fel egy kisebb produkció,

mondjuk ez most egy ilyen feltevés csak, és olyan kottát tesznek az iPadra, ami iPadra van optimalizálva, meg van szerkesztve rendesen, akkor az megint egy más kérdés lehet, egy akármilyen kisebb... De egy Diótörő, vagy egy Gianni Schicchi, az egy egészen más kategória, tehát itt is a darabokban nyilván vannak különböző kategóriák, tehát nem az a lényeg, hogy egyébként mondom még egyszer, gyakorolni kíváló és nagyon nagy segítséget jelent. És mondom, ha olyan kották esetleg elő tudnánk állítani, amit megszerkesztettek...

N1: Ez egyébként azért fontos, amit mondasz, mert én úgy tudtam, hogy ezzel a kottatár foglalkozik, hogy olyan kottákat adjanak ki, ami optimalizálva van.

N2: Egyet tudtunk, most a Varázsfuvolát, de ez most a Gianni Schicchit és a Diótörőt is, Puccinit is, borzalmasan nehéz játszani. Puccini annyira flexibilis zene, annyira... Nem is tudom, tehát Puccinit például egy nem opera zenekar - volt szerencsém már szimfonikus zenekarral Puccinit, játszani – szanaszét mentek papír kottából. Tehát ott a figyelemnek olyan, nem tudok más mondani egyszerűen, az olimpiai élsporthoz, a legeslegmagasabb szintű figyelemre van szükség. És egyébként ezért van arra szükség, hogy egy zenész ott teljesen maradéktalanul tudjon a dolgára figyelni. És ez egy plusz dolog, egy plusz eszköz, ami nagyon komoly nehézségeket okoz a legtöbb embernek. Hát a karmester az teljesen értetlenül állt azon a Gianni Schicchis próbán, hogy ez most mi az iPad és mondták, hogy igen.

N1: Jó, hát foglalkozunk azzal, hogy lehetne optimálisabbat tenni. Alapvető dolgokat nem tudunk megváltoztatni, tehát a mérete az olyan, amilyen lehet optimalizálni a kottát. Én úgy tudom, a fólia kapcsán is vannak mindenféle tesztelések.

N2: A fólia lényegbevágó, nem tudjuk használni, lényegében kisüti a szemünket a reflektorok – Ferencsikbe próbáltunk – jönnek a plafonról a reflektorok, amik ilyen pontokként így az ember szemét égetik.

F1: Virág az énekkarnál, mikor erről volt szó, már hónapokkal ezelőtt ígéret hangzott el arra, hogy ilyen szűrőfóliával látják el az iPadokat, ugyanúgy már fogva azóta se történt meg, ott se. Itt se fog. Belátható időn belül ez megvalósulni.

N1: Hát az ezzel a probléma, hogy ugye ezek biztosítva vannak a készülékek, és úgy tudom, hogy azon megy a huzavona, hogy amit a nálatok a teszten átment, azt a biztosító nem

fogadja el, mert az nem ilyen üvegfólia, csak sima fólia, és akkor nem biztosítják, és most olyat kell keresni, ami jó is, meg a biztosító is elfogadja.

F1: Jó, de hát mindeközben még kutakodtok, addig ők pedig nem tudják használni az iPadjüket, vagy legalábbis ilyen korlátozott módon. Erről annyit beszéltünk, tényleg és akkor ugye mi volt a reakció a dühkitörés... Hogy hívják, Ókovács ugye az a neve? Ókovács részéről, a dühkitörések voltak, meg a pikírt megjegyzések, meg a gúnyolódások. Itt van az eredménye. Én azt gondolom, hogy ez igazolja azt, amiről korábban nem egyszer szóltunk és beszéltünk, hogy nem a rosszindulat és a rosszmájúság volt az, amit (nem kivehető) szóvá tettük, hanem nem akartuk kivárni, hogy megvalósuljon az a rossz történet, amit most hallhatunk is. És egyébként azt is elmondtuk, talán egy éve voltunk Bécsbe az operában, nem használják előadások közben. Direkt megkérdeztük, vettük a fáradságot, elmentünk. Nem, nem használják a zenekarba semmiképp. Még az énekkar sem használja koncertek, eladások közben. Van nekik, aki akarja, ott használja. De nem használják, mert nem vált be. Egész egyszerűen nem vált be. Tessék szívesen, azt is kértük már, gyűjtsétek össze a nagyobb operaházaknak a gyakorlatát. Hogy hol használják. Szerintem sehol.

N2: Túl sok a technikai kockázata is a papír alapúhoz képest mindenki. Tehát ledobja a wifi, tehát például a fél zenekart ledobta a fél zenekart a Ferencsikben, bármikor történhet valami. Egyszerűen olyan sok a kockázati tényező benne, hogy összességében mérlegelve egyszerűen ilyen nagy zenekari szinten ez nem véletlenül nem használatos.

F1: Erről beszélek.

F2: Azt hadd mondjam el egy évvel ezelőtt, amikor mi tulajdonképpen erre javasoltuk, hogy próbákra persze jó, de a nagy előadásokra ne, hogy ne omoljon össze. Nyilvánvalóan, akik ehhez igazán értenek, a muzsikus kollégák, azok átgondolták egész az előadásig, hogy mennyire lehet ezt használni, és bebizonyosodik szerintem, bebizonyosodott, hogy igazat mondtak. Nem eleve elutasították, hanem az előadáson óriási bajt okozhat. És még hadd tegyem hozzá, hát ennél alaposabb, felelősségteljesebb megfogalmazást, legalábbis én hallottam itt ezzel az üggyel – ne haragudjatok – az Operaház vezetésének egyik fő feladata az, hogy a művészeit olyan helyzetbe hozza, hogy a lehető legjobb előadást nyújtsák azoknak, akik fenntartanak minket. Legyetek már nagyvonalúbbak és fogadjátok, ilyen érvelést nem lehet elfogadni? Én nem tudom elképzelni. Biztos vannak más...

N1: Oszi, természetesen mérlegeljük a kockázatokat, és annak alapján...

F2: Virág, hát, nyilván vannak más szempontok, én több mint sejtem, de hát végül is azért mégiscsak az a legfontosabb, hogy jó előadás legyen nem?

N1: De.

F1: Meg hát az előadók viszonylag jól érezzék magukat. Azért az se egy utolsó szempont, amikor ott kuporognak az árokban. Nem?

F2: Természetes. Nem érezzék úgy jól magukat, hogy kávéznak.

F1: Nem erről van szó, a munkakörülményekről. Alkotó munkakörnyék.

F2: Pontosan, hát egész életükben arra készültek és erre tették felé az életüket akkor a lehető legjobban produkáljanak, ezt szerintem a vezetésnek maximálisan ki kell szolgálni, bármibe kerül, bármilyen ejnye-bejnyét kap majd valakitől, hogy miért nem használtuk többet. És mi itt beszélgetünk, és ebben a házban a Szilvesztert kell erről megkérdezni...

F1: Evelin, a főzenei igazgatónak ezt elmondtátok?

N2: Nem beszéltünk vele.

F1: Nem beszéltetek a főzeneigazgatóval. Ez a baj, hogy nem beszéltek a főzeneigazgatóval. Lehet, hogy kéne vele beszélt. Nem tudom van-e?

N1: Főzeneigazgató?

F1: Igen.

N1: Hát nagyon jól tudod, hogy a főigazgató gyakorolja...

F1: Ja, még mindig? Azóta is?

N1: Igen.

F1: Tehát azóta is.

N1: Nyilván tudnátok róla, ha lenne kinevezett főzeneigazgató.

F1: Hát nem feltétlen, mert lehet, hogy mit tudom én.

N2: Mi tudnánk azért gondolom, de igen.

F1: De hát a főzene, a főigazgatóval az Evelinék ugye havonta egyszer találkoznak.

N2: -hatunk lehetőség, igen.

F1: Havonta egyszer találkoznak. Mikor találkoztatok vele utoljára?

N2: Most nem, de attól függően, hogy itt mi valóban tervezünk, tőle időpontot kéne pontosan ebben az ügyben, mert ez nagyon...

F1: De mikor találkoztatok vele utoljára?

N2: Én a legutóbbi IÉT-n, én júniusban találkoztam vele utoljára.

F1: A kollektív szerződés szerint havonta kéne, hogy találkozzon a főigazgató a művészi tanács tagjaival.

N1: És nem adott időpontot? Vagy nem is kértetek? Vagy hogy volt ez?

F1: Nem kérni kell, hanem kapni.

N1: Jó, ez ilyen eljárási ügyeket szerintem ne tárgyaljunk, mert Evelinék kérnek, kapnak.

F1: De világos csak, hogy ugye az a helyzet, hogy most ezt te vagy kénytelen végighallgatni, ami egyfelől hasznos, mert tájékozódasz, na de nem tudsz érdemben mit nyilatkozni róla.

N1: De Balázs, én nem gondolom, hogy egy időpont egyeztetés az olyan nehéz lenne.

F1: Hát ez valószínűleg bonyolult, mert múlt alkalommal, ide se jár el, pedig háromhavonta meg kéne jelenni. A múlt alkalommal sem volt. Megkérdeztem tőle a levélbe, miért nem jön, nem válaszolt. Úgyhogy azt, hogy gondolom, azért nem válaszolt, mert a levélbe feltételeztem, tudomásul vettem, hogy gyáva azért nem mer eljönni és belenézni a szemünkbe a műveiről számot adni. Hát, na de attól még a művészeti tanáccsal találkozhat. Ijedten elbújik előlünk, arra nem tehetek.

N1: De nem kérték. Nem volt, aki felhívja a figyelmét, hogy minden hónapba találkozni kell.

F2: Hogy ismétljem magam. Ennél pontosabb indoklást ennek a megoldását keresve ennek a problémának, nem fogtok kapni soha! Ennek tudatában – már a Szilveszter – nem tud pozitívan, már a zenekar szempontjából pozitívan reagálni, nem mondom ki, az nagyon-nagyon rossz lenne! Ezt nem megérteni, nem meghallani.

N1: Jó, én jelezni fogom, hogy ez az állásfoglalás, akkor Evelinék is fognak menni.

F1: Csak hát ugye készült valami fantasztikus film is, ami hozsannázza az iPad-eknek a nagyszerűségét.

F2: Mondom neked Balázs, hogy a többiek ne hallják. Ez nyilván jelzés valahova, ahol fontos lobby.

N1: Én úgy tudom, az Opera Caféban volt erről egy riport.

F1: És ott nem... Hát, igen, az Opera Café. És egy érdekes történet, hogy múltkor nézegettem, tényleg belenéztem. Néztem, hogy Youtube-on fönnek vannak. Figyeljétek, az nagyjából átlagosan 250 fő nézi meg havonta. 250 fő. Átlagról vannak eltérve számok nyilván, tehát többen vagy kevesebben. Egy 25 perces műsor, mennyi pénzbe kerül ez?

N1: Nem tudom kiszámolhatjuk

F1: 250 embernek készíteni. Készíteni havonta egy ilyen műsort.

N1: Azért nem csak 250 ember a Facebookra is felrakunk belőle.

F1: Igen, hát a YouTube-on ennyien nézik, jó. És abból is szempontból, mindegy. Tehát maradjunk annyiban, alacsony nézettsége.

N1: Balázs ez nem egy hollywoodi film.

F1: De az, mert igényes. Le a kalappal, tehát félreértés ne essék, nem a terméket akarom szapulni, mert az jó, jók a fölvezetések is, általában, akik megszólalnak, hasznos, érdekes dolgokat is mondanak, nem erről szól, nem ez a bajom vele. Szerintem nem azokhoz jut el, akiknek ez szánva van. És ugyanakkor ez az ellenmondás viszont nem helyes, hogy az iPadra vonatkoztatva elkezdjük agyba főbe dicsérni, - bocsánat nem én - hogy mennyire sikeres és stb. stb. és akkor itt van a valóság, a látszat és a valóság, és féltő, hogy ez nem csak az iPadekre vonatkozik, és még egyszer nem az Opera Café tartalmát, a megjelenését illetően, hanem a tartalmát illetően, hogy mennyire hiteles, ami ott elhangzik.

N1: Balázs, én úgy tudom, ott interjúk készültek, kollégákkal, akik használták.

F1: Világos, de hát te is tisztában vagy... Bocsánat, én azt gyanítom, hogy aki az opera hivatalos helyein megnyilvánul, felkérésre megnyilvánul, hatszor meggondolja, hogy mit mond el. Egyáltalán nem feltétlen biztos vagyok benne, nem vagyok feltétlen biztos abban, hogy azt mondja el, ami valóban a véleménye, hanem azt mondja el, amit hallani akarnak tőle. Ez feltételezés tagadhatatlan, de ahogy hasonlítom a valóságot az elhangzottakkal, erős feltételezés. Mert tart attól, hogy ha esetleg elmondja az álláspontját, akkor számára hát hátrányos következményei is lehetnek. Mondjuk kirúgják őket.

N1: Jó, akkor maradjunk abban, hogy az Evelin által elmondottakat rögzítettük, én jelezni fogom a főigazgató részére.

N2: Igen, csak egy mondat, hogy én úgy tudom, hogy abban nem vettem részt, de beszéltem olyannal, aki igen, hogy volt egy előzetes, azt hiszem 10 darab iPadet kiosztottak a zenekari tagoknak is még pár évvel ezelőtt, hogy pontosan egy ilyen véleményezésre és abban ugyanezt jelezték, hogy nagyszerű dolog gyakorlásra, nagyszerű dolog, bizonyos dolgokra, de előadásra nem!

N1: Jó, de ezt valaki leírta valahol? Tehát, hogy nekem az a problémám, hogy az a projekt, ez nagyon sok éve megy. És mindig be voltak vonva aktuális zenekari kollégák, vezetők,

még nem tudom, Popa Gergő idejével kezdtük. Tehát, hogy szakmailag nem én mondtam, hogy legyen ilyen, vagy legyen olyan, hanem valaki, aki ebben értett hozzá. Tehát, hogy ezért én nehezen tudok ezekre reagálni, mert...

N2: Igen, mi ugye akkor szembesültünk így a zenekarnak a nagy többséggel, amikor már át kellett venni a saját példányokat, hogy ez az egész mi. Én azért is nyilván most hatalmas evvel a kapcsolatban az idegesség, és akkor nyilván azokra én rá is kérdeztem személy szerint, túl akinek tudtam, hogy volt tesztelésen, hogy mit értékeltetek le. És akkor ez volt az, amit az előbb már mondtam. Nyilván nem láttam egy hivatalos leírt dokumentációt ennek az értékelésről, de hogy hogy történt, arról nincs tudomásunk. De a zenekar nagy része gyakorlatilag így kész tényként kaptam meg ezt a dolgot.

N1: Igen, de Evelin azt te is tudod, hogy nem lehet ez egy népszavazás, tehát gondolom annak idején is azért volt tesztelés, mert mindenki biztos mást akar, meg mindenkinek más a véleménye.

F1: De Virág, hogyha egyszer az operát felkérték **Szenbert?** hogy mondjon róla véleményt, és azok mondtak róla egy véleményt, és azok, amit hallom, nem feltétlenül voltak egyébként egyöntetűen kedvezőek, hát akkor azt csak figyelembe kellett volna venni a döntést, meghozatalakor. És még egyszer, tehát olyan szépen elmondta az Evelin, azt mondtam még egyszer, hogy én leszűrtem ebből: gyakorlásra, alkalmas, jó dolog, senki nem mondja, hogy adják vissza stb. stb. Arra viszont nem megfelelő a jelen állapotában, hogy igényesen, igényes eloldásokra föl lehessen őket használni. Ennyi. És lehet ezt csőrni-csavarni. A munkáltató kényszerítheti őket arra, hogy abból játsszanak.

F2: Tudom, hogy érted. Lementek előadásuk, de milyenek kicsik, amerikai szünetek vannak. Tudják korrigálni, utoléri magukat. Most, hogy fordítsam én ezt le? Ott megy, itt nem megy. Hát könyörgöm, vegyétek már tudomásul!

F1: Azért van a művészeti tanács!

F2: Nem azért van, mert hogy ellen tartunk a vezetés elképzelésének, hanem azért van, hogy az operaház jól működjön. Ez is a része.

F1: Ott, ahol a jelen állapotában ezt a rendszert nem lehet használni, ezt az operaház zenei vezetése. meg minden vezetés, vegye tudomásul, és ott ne erőltesse, addig, ameddig a feltételeket nem teremti meg hozzá. Ott, ahol ezek a feltételek adóttak, akkor meg használják jó szerencsével. Nincs ezzel probléma. Ilyet tényleg. Az pedig tényleg azért,

akkor amikor elhangzott, akár visszatérve a fény visszaverős üvegfoliára. Hát addig ameddig, ezt nem lehet normálisan használni, csak úgy, hogy az ember meg kiveri a szemét a tükröződés, hát addig miért kell eléjük tenni? Hogy hátha megvakulnak, vagy mit tudom én, megfájdul a fejük közben. Azért, mert a biztosító belekötött? Egyébként nem értem, az üvegfoliára miért nem lehet rátenni azt a fényvisszaverőt? Ugyanúgy rá lehet tenni, most akkor csak úgy eszembe jutott. Hát akkor ráragasztanak egyet, és akkor megvan az üvegfolia is, és rá lehet tenni egy fóliát, ami szórja a fényt. Hát ez, mondjuk ez elég fél perc rájönni.

F2: Kapsz egy tanácsadói szervet?

F1: Nem látom. Ez elég fél perc rájönni. Ugye? És nem kell tanácskozni a Bakonyban.

N1: Igen, ez is szóba jött.

F1: A bakonyi túrán szóba jött.

N1: Ha túl vastag rajta a fólia, akkor meg a pencilt nem érzékeli. Tehát van ilyen is.

F1: De ki kéne próbálni esetleg?

N1: Nem tudom, ki próbálta ezt.

F2: Virág, bocsáss meg, hagyd tegyek fel egy kérdést, hogy tanulhassunk, hogy legközelebb ne akadékoskodjunk, ha nem muszáj. Hogy van az operaház vezetése, amikor kap egy ilyen megbízást, hogy már pedig ezt teríteni kell?

N1: Ez nem egy megbízás. Ez egy EU-s pályázat volt.

F2: És kapja a visszajelzéseket, a pontos visszajelzéseket, hogy mennyire igen, mennyire nem, akkor miért nem készül egy jegyzőkönyv, és megy el a fenntartóhoz, hogy ez a probléma, hogy ti ezzel nem tudtok élni, vagy értetek, csak nem tudjuk.

N1: És a fenntartó szerinted szakmailag pro vagy kontra megszólal? A fenntartó azért szereti azt, ha az intézmény maga boldogul a saját ügyeivel.

F2: Jó, de úgy látszik, mintha mégis az elvárásoknak indokolatlanul kiszolgálói lennétek. Ilyen esetben is. Mert természetesen sok mindenben úgy kell legyen. De ilyen esetben, amikor van egy ilyen pontos indoklás, hát nem kell ahhoz szakembernek lenni. Józan paraszti ésszel ez egyértelmű.

F1: Mondom, az Evelinnek, amikor elmondtam, szerintem ezt előtt, hogy nem nagyon tudunk már mit mondani. A munkáltató ezek okán cselekedjen úgy, ahogy az ilyen. És ha

úgy van, akkor addig a használják a kottát a zenészek. Míg ez nem rendeződik. Nem fog összedőlni a világ, gondolom.

N2: Az megnyugtató lenne az a lehetőség.

F2: Tényleg, legalább átmeneti megoldásnak, hát ilyen érvek mellett meg kell ennyire hajolni, hogy oké, mi tesszük meg.

N1: Én személy szerint változatlanul úgy gondolom, hogy ki kell próbálni. Tehát anélkül nem mondhatjuk azt, hogy ne.

F1: De kipróbálták, Virág!

N2: Az a baj, hogy már a próbán jelentős problémákat okozott, ami egy nyugodt állapotban történik általában. Az előadás ennél hatványozottan stresszesebb. Tehát, hogy ez nem összehasonlítható a két az állapot ugyanis próbán ugyanúgy benne van az ismétlés lehetősége egy előadáson nincs. Tehát ennek a különbsége, ezt nem tudom, hogy érzékeltetni, ez nagyon más szituáció.

F2: Ezt már egy évvel ezelőtt is mondtam, bocsánat. Akkor hallgassunk a Virágra, mert ő átszűrte az agyán és úgy gondolja, hogy ez a megoldás. Vértézzétek fel a művész lelketeket és menjen tönkre az az előadás. Már más mondani nem. Nem cél. Hát persze, hogy nem. Persze, hogy nem. Szerintem nem a célja.

N1: Ez senkinek nem a célja Oszi, de én úgy gondolom, hogy ez nem ilyen fekete és fehér. Tehát, ahogy elmondta az Evelin is, vannak a problémának összetevői. Van, ami ebből orvosolható. Lehet, hogy a helyzetet lehet javítani. Tehát én nem azt gondolom, hogy most akkor ezt tegyük le és akkor majd egyszer 77 év múlva azok közül a szempontok közül, amiket Evelin felhozott, megnézzük mi az, amin lehet, mi az, amin nem lehet javítani, amin lehet javítani, mi az, amivel kevesebb feszültség, vagy kisebb kockázat legyen...

F2: Virág, ha úgy hangzott, én virág lecsupaszítottam, persze nem fekete-fehér, sőt!

N1: Szerintem már mindent megbeszéltünk, az érvek fontosak, felfogtam, megértettem, konzultálok, akivel kell.

N2: Kell!

F1: Jövő héten lesz az előadás, én azt látom, hogy azokat a problémákat, amiket Evelin felsorolt, jövő hétig nem lehet megoldani. Jelentős részét, épp ezért azt továbbra is indítványozzuk, hogy indítványozom, hogy addig, ameddig ez nincs megoldva, addig kottából játsszák az előadást.

N1: Megértettem, hogy ezt indítványozzátok, rögzítjük, konzultálok az érintettekkel.

N3: A következő témátok az a szakmai jegyek rendszerének bővítési lehetősége.

N2: Csak annyi, hogy előfordultak. Tudjuk, hogy van olyan eladás, amire fölkinálták a tuttin azt, hogy lehet szakmai kereteken kívül, de hogy vannak olyan eladások, amelyek mondjuk úgyis csak az utolsó három napban lehet kérni, de mondjuk, hogyha még az utolsó előtti napon is több mint száz jegy maradhat, hogy akkor esetleg lehetne-e, hogy akkor kereteken kívül igényelni. Mert lenne igényre sokak számára, hogy akár egy-egy alkalomra is, tehát hogy egy ilyen, mondjuk, - teszem azt - hétköznapi esti, mondjuk, ami nem keddi esti voltak ilyen előadások, hogy arra esetleg lehetne ilyen módon egy bővítést tenni.

N1: Jó. Megbeszélem az értékesítési vezetővel.

N2: Jó. Az egyszerű lenne.

N1: És a visszanéző bérletet egyébként kihasználjátok?

N2: Kihhasználjuk azt is, igen. Sőt, azzal a kapcsolatban is volt olyan pont, hogy kolléga már szeretett volna kérni, de még nem állt rendelkezésre a rendszerre, de azóta ki jött az is a tuttin, én is így az megoldott, hogy már szeretett volna visszanézőbe kérni szeptember elején előadás, tehát mielőtt megjelent volna a tuttin a felhívás, de akkor az úgy megoldódott. Köszönjük szépen. Ez a kettő témájuk volt a kollégáknak.

F2: Szerintem egész házat nagyon is érintő, mellékesnek tűnő dolog, mert próbáltam érvelni eléggé hatékonytalanul. Mikulás.

N2: Igen.

F2: Írtam leveleket, kaptam választ, szeretném itt is megköszönni, mert Piroska igazán próbál olyan kontaktot tartani, ami megfelelő, nyilván nem rajta múlnak dolgok, de hogy lehet az, hogy az Operaházból nemrég sajnos kilépett nyugdíjba vonult stb. de itt már 20-30-40 éveket ledolgozó emberekre nem vonatkozhat az Operaház meghívása Mikulás ügyben.

N1: Oszi, mert végtelen ilyen ember van. Tehát gondold bele, hányan mennek innen nyugdíjban, meg hányan mennek el mindenféle jobb címekhez. Tehát ha mindenkit meghívunk, akkor nem tudom, a népstadion tele van.

F2: De Virág, persze, lehet, hogy én is ezt mondanám a helyedbe. Ez maximum 20 ember, 30 éve és ezt ugyanúgy tudjátok, ugyanúgy leveleztük, hogy ez így van. És erre a gesztusra

nem képes az opera. Ez a megosztásnak a melegágya. Nem kell ebben az intézményben. Sehol se kell, de itt végképp nem kell.

N1: Én úgy gondolom, hogy az operának már nem kell gondoskodni azokról, akik nincsenek. Az aktív kollégákkal foglalkozunk.

F2: Még csak nem is kell gondoskodni. A szakszervezetek, ami anyagi vonzata ennek lehet, az messze túlárázva kifizeti. Természetesen. Ez egy gesztus, hogy a 900 fős nézőtérre százan ülnek be, vagy százhuszan. Ez probléma?

F1: Tavaly mennyire telt meg az Operaház a Mikulás ünnepségen?

N1: Az az Eiffelben volt.

F2: Itt volt legutóbb már.

F1: Jó, utóbb tárgyaltuk, én nem voltam... Méltatlan.

F2: Méltatlan, és eddig betartva minden írott, íratlan szabályt, én nem tettem, de az a döntés, ami most kiviláglik a válaszdoból, el fogom küldeni az összes nyugdíjasnak, el fogom küldeni, hogy az Operaházban ez van, pont! Ez nem fenyegetés, nem tudok mást csinálni. Ebbe sodortok. Ugyanezt csináltuk, nem akarom ezt még jobban szétzilálni, ugyanez volt az üdülő használatával. Hogy képesek voltatok ugyanezzel a felfogással azt mondani, hiába üres az az egy vagy két ház, nem lehet oda menni, azért, mert nem. Vagyis lehet, hogyha a külsős, gondoldj bele, ha valaki az életét ebbe beletette be a házba. És akkor azt mondják neki, hogy fizess, a külsős, a teljesen idegen, hogyha oda akar menni, kell fizessen X forintot, teljesen mindegy, mert nem sok ez. De a gesztus, a gesztus milyen, hogy idegenként kezelik azt az embert, aki az életét beletette ebbe a házba?

F1: Ja, hát túltárgyaltuk Oszi. Ezek a fő problémák az operában.

F2: Megírtam ezt a hosszú választ arra, amikor megkaptam a kérdést, hogy akkor most mi legyen, hogy legyen. Megírtam, nem kapok rá választ.

N1: Melyikre?

F2: Hát a legutóbbira, amit most mondtam, leírtam, hogy mi a vélemény arról, hogy ez 20, mondd, 25 embert érint. Ezt részletesen leírtam, indokoltam, nem kaptam rá választ.

N1: Majd írunk rá választ. De Oszi, minden nap öt levelet írsz, abból a Piroska négyre válaszol, és még ezért is meg van fenyítve, hogy miért csak négyre.

F2: Igen. Nem igaz. Én az utóbbi félévben írtam legalább hat-nyolc levelet.

N1: Az elmúlt két hétben, igen.

F2: Ez igaz, ez igaz. Én nem szeretnék leveleket írni, de kénytelen vagyok, majd a további egyeztetésekkel is jövünk a balettel is, meg a vesszőparipámmal. Hát tudod, hogy mik azok. Azért, mert okos, joghoz igazán értő Attila indokolja, hogy miért nem munkaidő, amikor elrendeli a munkát a különböző tevékenységeket és ha kap rá ellenkező választ, akkor szintén nem jön több.

F1: A kormányhivatal ugye elküldte a levelet, marasztalta az operát, ugye a 25 fő vonatkozásában. A kormányhivatal elküldte a levelet a pihenőidőkkel kapcsolatosan és megalapította azt, hogy operaház ugye 29-30-án megszegte a pénzügyekre vonatkozó a rendelkezést 25 fő vonatkozásában.

F3: Hát akkor félretájékoztattott téged a kormányhivatal.

F1: Tessék?

N3: Nem. Nem.

F1: Nem. Hogyhogy nem? Hát itt van leírta. Akkor nektek biztos más levelet küldött.

F3: Nem, hanem módosította a határozatát a kormányhivatal

F1: Biztos, hogy így van. Én nem kaptam meg. Én ezt a levelet kaptam meg tegnap. Melyikben módosította?

F3: Saját hatáskörben.

F1: De mennyiben?

F3: 5 embernek.

N3: 5 fő. Hát akkor 5 fő. Mindegy.

F3: És nem marasztal.

F1: Jó, hát én ismerem a határozatot, azt nem küldték meg. Ha lesz a energia, vagy kedve, meg egyáltalán értelmét látom, akkor lefogom majd egyszer, mert ezt megkérem őket, ezt megnézem, megkérem mutassák meg a határozatot, hogy miből alapították meg ezeket a dolgokat, mert ez... Én annak örülnék, ha egy esetben se kellene ilyen levelet írni a kormányhivatalnak.

N1: Nyilván mi is annak örülnénk, hogyha nem állapitana meg semmit.

F1: Hát de azt, hogy rendben van minden, és jó az eljárás. Az lenne a normális. De hát... És épp, ugye, srác dolog, írhattam volna a rendkívül munkavégzések ügyében is a kormányhivatalnak, és lehet, hogy fél év után arra is válaszoltak volna valamit. De nem ezek a megoldások. Egyszerűen nem értem ezeket a dolgokat, hogy... Mindig elmondom,

hogya reménytelen egyébiránt. Az, hogy nektek mondom, mert tényleg reménytelen. És felesleges is. Én összeírtam itt 34 pontot, hogy ezeket föl is olvasgathatnám. Csak egyfelől nem kapunk rá választ. Megígértek, nem kapunk rá választ. De annak se ígérnétek. Benne van a kollektív szerződésben, hány napon belül kell választ adni a megkeresésekre. Nem történik meg. Egyszerűen értelmetlennek látok dolgokat. Értelmetlennek látom azt, hogy itt töltssem az időmet. Abszolút értelmetlennek látom. Azontúl, hogy az ember felidegesíti magát, túl sok haszna nincsen. Egyszerűen nem tudunk 5-re, 6-ra jutni dolgokba, és tudom is, hogy miért. Azt is tudom. És ami miatt ez van, az meg lapít és kiéli magát Elmegegyek Bakonyba és mi fizettük a szállodát. Idáig terjed el. Igen, igen, mert nincs itt. Hát ez egyszer nonszensz, hogy nincs itt az intézmény vezetője. Ilyen ügyekben. Akkor mi a francot csinál?

N1: Van azért más dolga is.

F1: Van azt látom. Elolvastam a Facebook bejegyzését. Tudod, mi jutott eszemben? A kutyák dala. Petőfi írta. Arra van ideje. Arra nincs ideje, hogy le ide jöjjön és a társulat dolgairól szolt váltson. Arra nincs ideje. De arra, hogy vazalluskodjon, arra annál több. És akkor egymásra nem fog veletek veszekedni. Hát dehogy fogok. Hát én lennék az utolsó hülye, bűdös bunkó, ha veletek veszekednék.

F2: Egyszerűen szörnyű, hogy ki tudott alakulni az évek alatt olyan, hogy ezt már annyiszor mondtam, itt ülünk egy felelős, értelmes, a ház érdekében dolgozó csapattal, akivel, ha véletlen sikerül megegyezni bármilyen kérdésben, akkor sem tud végig venni, mert valaki így csinál. És sokszor nem azért csinálja, mert jogilag nem lehet, vagy jaj, meg nincs rá pénz...

N1: Pedig ilyenek is vannak.

F2: Tudom, hogy vannak. Szóval egy ilyen intézmény vezetője azért, mert jogosan vagy jogtalan feldúlt, ezért az egész ház minket lehet nullába venni, de a házat nem.

F1: Minket. Hát így, de a szakszervezet, alaptörvényben írják elő a szakszervezet működését, meg a törvényeinket is.

N1: De Balázs, hát ti elmondjátok, leírnátok, amit javasoltok.

F1: És nem történik semmi utána. De válasz se kapunk rá, de válasz se kapunk rá. Mert nem kapunk rá választ.

N1: Mert nem ért egyet vele a munkáltató.

F1: De attól még válaszolni lehet.

N1: Hát válaszolni lehet.

F1: Válaszolni lehet rá. Válaszolni.
Lehet. De nem válaszol.

N1: Hát mert biztos túl sok a levél, amit küldesz.

F1: Mi az, hogy túl sok? Mi az, hogy... össze lesz számolni? De ezt már össze lehet számolni. De. Ezt már össze lesz számolni. számolni. Jó Virág, de ha az ember egyszer nem kap rá választ, akkor megkérdezi meg egyszer, az nem két levél, az egy levél. Mindaddig egy levélnek minősül amíg az ember nem kap rá választ. És az nem úgy működik, hogy az ember elküldi és akkor ezzel le van tudva a történet. Nem a Tiborcz vagy. Nem a Tiborcz az ember a Bánk bánból, hogy kipanaszkodja magát, és akkor jó van, és akkor kullog a Bánk bán után. A francokat. És az, hogy dolgok nincsenek elintézve, meg vagyok azért róva, hogy én átkozódom. Nem. Opera. A Rigoletto is ráfázott, de cefet módon a bestiálkodására. Ugye? Csak haszna volt a Monterone ennek az átkának, ugye? Azért nincs ez elfelejtve, hogy bántak itt el emberei, hogy bánt el az Ókovács itt egy pár emberrel. Jó pár emberrel. És azóta se tette jóná. A Fahidi Patríciával, a Kunszeri Mártával, a Davidával, és még sorolhatnám.

N1: Balázs volt egy szabályos létszámcsoökkentés, ők pedig perelnek. A bíróság el fogja dönteni, hogy szabályos volt, vagy nem. Itt nem arról van szó, hogy az igazgató valakivel elbánt.

F1: A bíróság jogkérdésbe dönt, és nem etikai kérdésekben.

N1: Ezek munkahelyek és intézmények, és nem személyes indulatok vezérlik a döntéseket. Hát nem kellene, hogy azok vezéreljék, de amikor azok vezérlik, akkor szólni kell miatta. És a bíróság, mondom, jogkérdésbe dönt, és nem etikai kérdésekbe.

N1: De ez megint olyan, hogy vélelmeztek dolgokat, amit...

F1: Nem vélelmezünk dolgokat, de nehogy vélelmezünk dolgokat, hanem tényszerű eseményekből következtetünk dolgokra. Tudod? Mert akkor, amikor... Igen. És te is tudod jól, hogy mi zajlott, és hogy lehetett ezt megcsinálni?

N1: Csak az a problémám nekem, hogy a tényszerű problémamegoldások elsikkadnak...

F1: Hogy hogy Mire gondolsz? Mi sikkad? Melyik tényszerű? Melyik tényszerű probléma sikkadt el? Nem sikkad el, csak lassan megy. Az emelőhátfalas, az gépkocsi egy év után

megvalósult, azt örömmel tapasztaltam. Örülök neki. Ki lettek fizetve a rendkívül munkavégzések is. Annak is örülök. De ahhoz is el kellett telni hónapoknak. Hónapokig tartó értelmetlen.

N1: De Balázs ez intézményünk kudarcra. Itt az ügyintézés így folyik, ezzel a sebességgel. Ez nem úgy működik, hogy én odamegyek és azt mondom most szereld föl, sőt fogom a csavarhúzó és fölszerelem.

F1: Nem egyik napról a másikra.

N1: Ez így működik. Ilyen lassú. Mert a beszerzési eljárás, de az engedélyeztetés, meg a fedezeti igazolás, meg a szerződés.

F1: De vannak dolgok, amik azért gördülékenyebben mennek, ugye? Mint egy könyvkiadás. A Fisher Diszka úrnak a történetéről szóló kiadvány, amivel terheli a polcokat. Nem tudom, hány ezer példányban lett kinyomtatva, fogalmat nincsen.

N1: Megint személyeskedsz.

F1: Ez nem személyeskedés. Kivel személyeskedek? Egy könyvről beszélek. Az nyilván hamarabb ment, mint az emelőhátfalas gépkocsi beszerzése. És nem három forintba került, azt se gondolom. De értitek, és akkor visszakapjuk azt, hogy amit föl, pénzbe kerül. Az iPad-ek töltése: 36 állás, és ugye egy fakkba bedesznek két ilyen, ugye, de nem is akarom már mondani, reménytelen. Most ott osztozkodnak. Vagy és akkor mondhatnánk még dolgokat az énekhar dolgában, ami, és ott is mondok pozitívumot. A karigazgató előtt le a kalappal. Tényleg, megbeszéltem vele a dolgokat, elhangzott itt, beszélgettük, megoldottuk a dolgot, megoldotta a dolgot, helyesen, nem is, tényleg. Tehát nem igaz, hogy nem lehet, hogy senkivel se lehet párbeszédet folytatni. Messze nem így van. És az ember azért látja a háttérét is azoknak az ügyeknek, amik nyögvenyelősen haladnak. És még egyszer azt, figyelj Virág, az, hogy az ember nem hajlandó afelett szemet húzni, vagy túltennie magát, hogy itt akárhány embert fölöslegesen elküldtetek, vagy elküldött az operaház, bocsánat, nem te, az is teljesen normális dolog. Mert ha tetszik, ha nem, de összezseng a rendszer, összezsengenek az események. Nagyon egybevágnak. Hogy a zenekarból el lett küldve tíz ember, abból egy a külföldi, az összes többi szakszervezeti tag, és egy kivételével részt vett a sztrájkba.

N1: De Balázs és van a zenekarban, aki nem szakszervezeti tag? Tehát lehetett volna jól dönteni?

F1: Van, van, van.

N1: Mert akkor is arról beszéltünk, hogy ott is van biztosan olyan ember, aki bármilyen okból, olyan háttére, ami miatt azt mondjátok, hogy pont őt biztos nem szabad felköltetni.

F1: Nem, de akikről szó van, azok mindegyike, mondom, majdnem mindegyike meghatározó volt márciusban, tavaly márciusban a tevékenysége. És vannak, akinek nemcsak márciusban, hanem ugye például a Fahidi Patrícia részt vette a bíráló bizottságban is.

N1: Ezt majd a bíróság eldönti.

F1: És meg is kapta itt a jutalmát. Az a helyzet. Ez a véleményem és ezt akárhol el fogom mondani.

N1: Véleményedet elmondhatod.

F1: Így van. És az is, amikor a nevet kerestem, a Srácnak a... Felírtam ide valahol vannak a Srácnak a nevét, amikor fönn volt a Patrícia szerdán, tavaly márciusban szerdán volt a Székely Bertalan teremben, és ott volt az a hangoskodás az Ókovács részéről. Az a Srác, az a dobos gyerek el is ment, ki is ment, nem bírta a lelke, nem bírta azt a hangulatot, és elvágtatott, és később jött csak vissza. Igen. Tehát ilyen világ van. Ez méltatlan a művészet fellegvárához. Tehát tényleg. És persze az ember emiatt szól. Akkor lenne becsstelen, ha miért nem szólna. És az egyenlő elbánás elve is. Mert nem az a probléma, hogy ha az első karmestert éri az a megtiszteltetés, és Luxemburgba meghívják filharmónia együttes vezetőjének, és az Operaház akár el is engedi. hanem az, amikor egy másikat hasonló megtiszteltetésért, ahova szemben meg döntési helyzet elé állítják, vagy azt meg döntési helyzet elé állítják, hogy vagy ez, vagy az. Tudjátok? Ezekkel van a gondom.

N1: Nyilván más a szituáció.

F1: Minden szituáció más, de annyira nem lehet más egyiknek, a másiknak nem engedem el.

N1: Hát de nemcsak az első karmester kapott engedélyt. Szerintem azért fel tudunk sorolni jó sok embert, aki kapott engedélyt, mások meg nem kaptak.

F1: De továbbra sem értem, hogy például... az a Haraszti, hogy a Haraszti Violetta, ez miért nem kaphatta meg azt a lehetőséget, hogy legalább egy szándéknyilatkozatot kap az operától, hogyha elvégzi azt a Sibelius Egyetemet, vagy azt a kurzust, akkor az operaház örömmel várja vissza.

N1: Azért, mert közben létszám leépítés van, meg létszámfelesleg.

F1: Igen. Meg azt sem igazán értem, hogy ha annyira létszámfelesleg van, akkor, hogy van az, hogy egy itt lévő, tízen éve itt lévő munkatársnak fölmond az opera, ugyanakkor, amikor tudta jól, hogy létszámleépítés lesz, egy másiknak hatnak idejének meg hosszabbítanak munkaszerződést. Azt se igazán értem. Meg volt ilyen is, tudjátok jól. Úgyhogy és ezek nincsenek elrendezve, ezek a dolgok. És mikor az embert erről kérdezik, vagy elpanaszolják, nem tudok jó válaszokat adni. Vagy hazudok, vagy rossz választ adok. Hazudni meg nem szeretnék. Mert az nem helyes. Ugye?

F2: Hihetetlenül deprimáló beszélgetésekkel vagyunk túl, meg vagyunk benne. Ahelyett, hogy legalább pirinyókat előbbre lépni, mélységesen lelombozza az embert, hogy jót szeretne, és mégis ez jön ki belőle. Azt megígérhetem, hogy azokban a kérdésekben, amelyekben nem tudunk kompromisszumra jutni, azt az eddigi gyakorlattól eltérően nemzetközi...

N1: Oszi, ezt le is írtad, nagyon meg is ijedtünk. Nem tudom, milyen fórumra gondolsz, de nem ezzel fogsz ránk nyomást gyakorolni.

F2: Nem figyelj, jó lenne, hogy ha ismernél én ezt nem akarom. Lehet, hogy semmit nem érek el vele, hogy esetleg a más országbeli sajtók is erről tudnak. Az én véleményemről tudjanak, hogy különböző szakszervezeti és szakmai emberek a világban, akik elismertek, azok reagálhassanak rá. Én nem tudom, ez kell az operaháznak? Én nem ezt szeretném. Még egyszer mondom, ismerhetnél annyira, nem nyomás gyakorlás, hanem legalább a minimumot szeretném tőletek megkapni.

N1: Oszi figyelj, a mi feladatunk - az operaház vezetőségéről beszélek - hogy az operaház működését fenntartsuk, a körülményeket biztosítsuk ehhez. Az, hogy egyébként mit szólnak mások külföldön, engem ez ebben nem befolyásol. Tehát én sokkal egyszerűbben gondolkodom, ezt mindig el is mondtam nektek. Ez egy munkahely, tényleg ez a feladatunk, hogy előre vigyük az operaházat. A céljait megvalósítsuk, ami az alapító okiratban van.

F1: Hát az nem nagyon sikerül.

N1: Hát akkor rosszul dolgozunk, Balázs. Köszönöm, hogy ezt mondod.

F1: Van, amikor igen, de az alapító okiratban leírtak, nem mindig teljesülnek.

N1: De ezért dolgozunk, hogy teljesüljenek.

F1: Császár Andrásnak hívják az illetőt, aki akkor elment a Székely Bertalan teremből a 3. hó huszadikán, amikor fölment a Fahidi Patrícia az Ókovácshoz. Császár András ment el, megvan felírtam, nem felejtettem el. Nem bírta a tónust, ami ott érte a Patríciát.

N1: Nem Oszi vannak kérdések, amivel tudunk együttműködni.

F1: Szépeket kell mondanunk. Például egyetértünk azzal, hogy nyugodtan, akiknek nem tetszik az arca, azt el lehet küldeni. Mert kritikusan nyilvánultak meg, meg kiálltak a közösségért, és küldöttek azért, hogy legyen bérfejlesztés az operánál. amiről megtudtam, hogy az Operaház tett egy ajánlatot, vagy nem is mi követeltük az operaház ajánlatát, fogadtuk rá, ez van a válaszlevelekben, ami így is volt, a Operaház tette ezt az ajánlatot. És az a következménye, hogy azoknak mennie kellett mert... mert mennie kellett. Mert a nárcisztikus főigazgató nem bírta elviselni, hogy nem az történt, amit ő elképzelt, hanem a közösség akaratát figyelembe kellett venni a dolog.

N1: Jó hát ez egyfajta szempont, ami alapján Te ezt gondolod, mi más szempontok alapján gondolkodunk.

F1: Kétségtelen más szempontok alapján jártatok el. Ez rendben is van. Beszéltünk múltkor ugye a Lohengrin beugrott. Annak is utánajártunk. Figyeljete, itt van az a Lohengrin dolog.

N1: Ki is került belőle azzal nem tudom milyen kartétel, amit te kifogásoltál, úgy tudom.

F1: Hát egy része. Nem a teljes csatakar, csak egy pár taktus.

N1: Egy fél csatakar.

F1: Nem a fél, dehogy a fél. Alig valami. Abba is vita volt. Teljesen szükségtelen. Mások szerint hangsúlyozom. De, attól függetlenül, figyeljete, 16-án, vagy bocsánat, pénteken, 4 óra, akkor főpróba. Szombaton előadás, vasárnap délelőtt előadás, kedden előadás, csütörtökön előadás. Ez 285 perc játszásidő. Azt mondják, hogy torokgyilkos az előadás, főleg a férfikar számára. Azt is mondják, hogy szakmaiatlan ilyen tempóban ilyen nagy darabot eljátszhatni. Azt mondják, hogy maximum egy héten kétszer-háromszor szabadna ezt előadni. Úgyhogy ne legyen torokgyilkos a történet. Okkal fölmerül a kérdés, hogy amikor összeállítódik egy évadterv, miért nem veszik figyelembe ezeket a szempontok, amik nem tegnapi szempontok, ez a kialakult gyakorlat. Én úgy tudom, nem tudom igazán, hogy a zenekar az ugyanaz lesz, vagy az váltó zenekar lesz. Nem előadás közben, de nem mindegyik Lohengrint játssza el ugyanaz a zenekar.

N2: A saját szöveget meg tudom nézni, de azt, hogy a vonásoknál van-e változás, ezt valószínűleg lehet beleadni, nem tudom.

F1: Nem tudom, de az ének, végig énekli. És rendben van az, hogy megígérték azt, hogy ki lesz, hogy a próbát is ott annak a környékén enyhítik. Mondom, a Gáborral le a kalappal lerendezte, sőt, a Turandot próbákból is engedett. Rendben is van. De ezt miért nem lehet előre megbeszélni? Az évadterv is. A túlórákra is azért volt szükség, mert eszemment volt az évadterv.

N1: Nem azért, mert a művezetők nem terveznek. Azért.

F1: Na de ebben nem is lehetett, mert egybecsúsztak a történetek.

N1: Hogyne lehetne. Igen és előre nem lehet gyártani? Mert előtte meg nem volt munka. Belső vizsgálatot folytattunk rá, kiderült, hogy nem volt munka előtte. Ott malmoztak, de elfelejtették, hogy lehetett volna előre gyártani valamiket. Tehát ott nagyon vastagon munkaszervezési probléma van.

F1: Jó, de a termelési folyamatokban, vannak ellenőrzések, ugye?

N1: Hát most le lettek ellenőrizve

F1: Na de az nem újkeletű munkafolyamatba épített ellenőrzés.

N2: Váltókar a Lohengrinben, nem egy ember egyszer játsza.

F1: Váltókar. Itt van. Tehát nézzétek meg, értitek? Tehát a zenekarban... Nem kioktatlak.

N1: Értjük Balázs, Csiki Gábornak nem tűnt fel ez a probléma.

F1: De föltűnt neki. Miért ne tűnt volna föl? Ezt Te honnan tudod, hogy föltűnt? Honnan tudod, hogy jelezte, vagy nem jelezte?

F1: Hát meglepne - akkor így fogalmazok - hogy meglepne, ha nem tűnt volna föl neki. Meglepne.

N1: Tehát az az igazság, hogy még a vezetők is emberek, tehát lehet, hogy épp nem tűnt fel neki.

F1: Ez annyira evidens a Lohengrin dolga, hogy biztos föltűnt neki. És valószínűleg azért van ez a tengernyi sokadalom a Lohengrinből, hogy ne kelljen bontani. Hogy ne kelljen kifizetni az éjszakai műszakot.

N1: Hát meg, hogy könnyebb legyen a műszaknak.

F1: Jó, de közben meg tönkre megy azoknak a hangja, akik ezt éneklnek.

N1: De akkor meg a műszaknak nehezebb. Tehát az is munkavállalom, meg ez is. Most hol ezt véded, hol azt?

F1: Hát a műszakpótlékért nyilván elbontja a színpadot. Hallom azt, hogy ne adj Isten, akkor aznap kimarad valami az operaház előadásából, hogy ilyen helyzet van. Mert Lohengrint nem játszik az operaház minden nap, minden évben sem. Tehát meg lehetett volna ezt nyilvánvalóan oldani. Ha nem úgy van, úgy van, hogy egyszer kibírják. Mert ez a szöveg, hogy egy évben egyszer kibírják. Egy évben kétszer. Ez a válasz rá. És akkor persze, hogy elégedetlenkednek, és felpanaszolják. Azért írogattam össze, látod... Jó, lehet, hogy sajtóctlikre írogattam, de ezeket összeszedem innen onnan. Megkérdezek embereket. Veszem a fáradságot és igyekszek ebben valamit. Javítani a szituációt.

F2: Nem akartam csatlakozni, de mégis annyit hadd jegyezzek meg ide, hogy és mi a probléma? 44-szer lehet játszani egy nagy balettet. Ja igen. Mi itt a probléma? Az, hogy a művésznek, amiből gyönyörű előadást kaptunk, hogy ez miben van. Hát ki nem... Na bocsánat. Ki nem tolja le. És van egy ilyen csodálatos példa, akkor az is megy, az is megy, az is megy. Hogy milyen a minőség? Nem érdekes. Megvegyék a jegyet?

F1: De én továbbra is szeretném, hogyha ezeket, akik tényleg tettek a közösségért, azokat az operaház peren kívül visszavenné. Tényleg. Ezt mindig el fogom mondani, mint ez a... Nem is tudom ki volt az, aki mindig márpedig Karthágót le kell rombolni. Talán Cato mondta, de lehet, hogy rosszul emlékszem. És a különállás emberileg is helytelen.

N1: Torgyán is mindig bemondta, hogy Horn Gyula mondjon le.

F1: Én nem vagyok olyan képességekkel megáldva, mint a Torgyán sajnos, de hát... Jó. De attól függetlenül. Azért, hogy igen, igen. Igen, meg a Fahidi Patrícia is. Épp eleget tett a Patrícia is a közösségéről, hogy ne ez a sors érje őt. Ők tényleg áldoztak meg, meg a Dáviddal is, és mit tudom én. És akkor ez a sors jut nekik. Arra is ígértétek, hogy választ kapunk a külföldi, a harmadik országbeli foglalkoztatottak ügyében. Ugye az énekkarban van az a két ember. Nem kaptam rá választ. Megígértétek. Ott a jegyzőkönyvben. Szeretném, ha a pótlásra kerülne.

N1: Válaszolunk. Jó, hát megígértétek megint.

N4: Igyekszünk a kapacitásunknak megfelelően mindenre válaszolni.

F1: Jó. Itt van az a Dubai turné. Figyeltek? Megint nem ment el az orvos. Nincsen orvos?

N1: Nincs. Hát kiszerveztük.

F1: Na jó, de hány főből? Ki ment biztosan 150-en?

N1: Balázs volt néhány egészségügyi probléma. Gördülékenyen meg lehetett oldani. Volt biztosítás, a biztosítónak van szerződött kórháza. Eljutottak oda, megvizsgálták őket, nem volt semmi probléma.

F1: Elmegy a válogatott, ott oda visznek orvost. Pedig ott is biztos van biztosítás. A konzultációra nem is reagáltak. Múltkor kértem...

N1: Melyikre?

F1: Hogy-hogy melyikre? Amit a Farkas Andris, Somogyi Zoli ügyében kértem.

N1: Igen, mert ott már túllendültünk, mert akkor elfogadtuk az érveidet, és elálltunk a felmondási szándéktól.

F1: De nem erről beszéltem, hanem amiatt kellett volna a konzultáció. Mindenképpen kértem konzultációt, mert most már visszatették őket darabokba, meg mit tudom én. De Dubaiba nem lettek elvéve. A Somogyi Zoli megcsináltatta az útlevelét direkt ezért. Nem mintha kellett volna neki útlevel. De akkor is kértem konzultációt. Akkor ugye az volt, hogy nem kapták egy valóban, akkor írtam egy levelet az Ókovácsnak tényleg, elismertem, persze nyilván, kallódott a levelem, valamiért nem küldtük el neki, írtam neki egy izét. Egy e-mailt, hogy akkor 23-ára javasoltam az időpontot. Hát nyilván nem válaszolt rá. Akkor írtam neked is egy közös e-mailt írtam, amibe Te is bele voltál csatolva.

N1: Én őszintén megmondom, én úgy gondoltam, hogy megoldódott ez a téma.

F1: Legalább válaszolnátok rá, nem válaszoltatok rá. A konzultációra. De hát meg kell tartani, úgy gondoltam. De arra nem méltattatok, hogy legalább valamit válaszoljatok. Ilyen dolgokról van szó.

F2: Amiért nekem nincs állandóan közvetlen jogi segítségem, ezért ezt ki megpróbáljátok kihasználni egy Molnár Tóninál, egy Csányi Laci-nál, hogy valószínű volt valami formai hiba. Micsoda dolog ez, hogy ezzel az én hibámon keresztül ezeket az embereket kardélre hányjátok? Hát, hogy lehet ez? Nincs tudomásotok arról, hogy a Csányi Laci érdekében hány levél íródott a szakma... a közvetlen kollégák a szakma komoly képviselői részéről? És nem. Persze nagyon remélem, hogy tokkal-vonóval, de mi itt a koncepció? Azon kívül, hogy ő is szakszervezeti tag.

N1: Az a koncepció, amit előzőleg is elmondtam. hogy bárki is kapja kézhez a felmondását Ti találtok okot, hogy miért nem Ő?

F1: De Virág, nem véletlen volt a 29 fő. Pontosan azért el kellett csoportos létszámleépítést hirdetni.

F3: Beszéljük már meg, hogy mi lett volna más, ha csoportos létszámleépítés lett volna?

F1: Akkor bizottságot kellett volna létrehozni.

F3: Igen. Mit csinál a bizottság?

F1: Hát azért első megvizsgálja, hogy indok volt-e, hogy lehet elkerülni. Utána meghatározza azt, hogy milyen szempontok szerint kell kiválasztani az embereket. Ezt csinálja a bizottság.

F3: És utána?

F1: És utána, de legalább ezt megcsinálhatják. De akkor így a jogalkotó ezt találta ki, ennyire jutott, neki mindegy. De nem, de ez szándékosan el lett kerülve.

F3: Tehát semmi nem lett volna más.

N1: De hát így is végig csináltunk, még megállapodást is kötöttünk, Balázs nem mondhatod, hogy ez így volt, hogy egyszer csak újra is megyek.

F2: Nem biztosítottunk annak alapján erre az elintézési módra, már amiben megállapodtunk.

F1: És ott lebeg az együttes feje fölött, igaz, hogy mint ahogy említetted volt, hogy akkor az ezév elei csoportos létszámok, minisztérium nem engedte, szólt, hogy nem kell, ugye. De mi lesz jövőre? Továbbra el van el van ültetve a bolha a fülbe.

N1: Balázs nem tudom mi lesz jövőre.

F1: De várjál, de el van ültetve a bolha a fülbe. Elhangzott, Füreden továbbra is föl kell hozzam. A zenekarnál, hogy 50 ember, 40-50 fő szükségtelen a zenekarban. Ez elhangzott a főigazgató részéről, mindig Füreden mondja be a frankót, tavalyelőtt a 200 főt mondta, most az 50 főt. Ez az emberekre hat, óhatatlan. Azt vizsgálják, hogy ki lesz a következő, csak ne ők legyenek. Ilyen körülmények között nem nagy, ugyanez van egyébként az énekkarnál is. Bár ott nem hangzott el ilyen szám, csak egy ilyen, nem tudom mire jó körlevél ment ki, nem tudom mi a fenéért, kellett ezt a körlevelet újfent megírni.

N1: Tájékoztassuk a kollégákat?

F1: Hogy miről?

N1: Hát arról, hogy lebonyolítottuk a létszámcsökkentést.

F1: De az énekkarnál még két ember rettegjen.

N1: Akiról kiderült, hogy egy. Mert közben felmondott valaki.

F1: Most már csak egy, igen. Egy ezért retteghet. Szóval ott kell hagyni a tüskét, ugye? Ott kell hagyni a tüskét, nehogy valaki véletlenül is...

N1: Ez a korrekt tájékoztatás, ha mondunk valamit akkor az a baj, ha nem akkor meg az.

F1: Azért nem korrekt tájékoztatás, mert mondjuk ott van még mindig a két japán. Tehát ez nem is lehetne téma az énekkar esetében.

N1: Jó, de ez egy jogilag alátámaszthatatlan érvelés.

F1: Nem.

N1: Hogy elsősorban külföldit kell elküldeni.

F1: Nem tudom, te jogász vagy, én nem vagyok az, de etikailag mindenképpen nem alátámaszthatatlan. Mert ha olyan nemzeti állam vagyunk, hogy ihaj, akkor nosza, akkor azt gondolom nem kérdés, hogy kinek kell menni egy ilyen nyomorult helyzetben.

N3: Na aztán majd ott találjuk magunkat a bíróságon, akkor mi volt a mögöttes szándék?

F1: Ó, hát na! Jaj, jaj! Mióta zavarja az operaházat, hogy bíróság van? Meglepően hallom. Ez új, egyre újabb. Na! Ott találom, dehogy találjátok ott? Biztos, hogy nem. És azért egy furcsa dolog, erre már múltkor ki és tértem, figyeljete! Az operaház elveszít egy pert. Azért, mert tök fölöslegesen perelt. Oké. De a perköltséget akkor miért nem az fizeti, aki ezt a pert elindítja? De most ez tényleg?

N1: Mi viszonylag kevés pert indítunk nem, Atti? Általában minket perel be valaki.

F1: De amikor az opera elindított egy pert, miért nem az fizeti? Úgy könnyű pereskedni, mert a másik fél, az kifizeti. Az opera nem fizeti. Az, aki pedig az operát rábírra arra, hogy indítson keresetet, az meg bőszen lapit. Például a Ludwig István esetében. Az lett volna a jó, ha az Ókovács fogja magát és kifizeti ezt a perköltséget. Figyelj súlyos milliókat, tízmilliós károkat okozott az operának.

N1: Hát máshol meg behozott tízmilliókat. Hol?

N1: Bárhol.

F1: Aranyat talált, vagy olajat bányászik?

N1: Amikor kitárgyalt a költségvetésben emelést, vagy pályázati támogatásokat.

F1: Hát látszik az eredménye. Tényleg sikeresen tárgyalt.

N1: Hát mondjuk az elmúlt 14 évben azért szerintem.

F1: Meg el akart küldeni, meg tényleg jól tárgyalt, hogy 200 embert el akart küldeni, és a minisztérium mondta neki, hogy ne küldje el már annyit, ugye?

N1: Balázs vannak ésszerűségek.

F1: Tényleg jól tárgyalt, mit ne mondjak? Hát ez sikerült elérnie, hogy azt mondják neki, hogy azért...

N1: Nem arról szól, hogy az intézmény első számú vezetőjét nevetség tárgyává tettük folyamatosan. Tehát, hogy ti állandóan erre hegyezitek ki ezt a tárgyalást. Ez nem erről szól.

F1: De könyörgöm, Virág! Azért, mert mindenben egy személyben ő dönt.

N1: Ez nem igaz.

F1: Én meg ezt látom. Mert ez tűnik ki.

N1: Vannak felhatalmazott vezetők, igazgatók, a saját kérdésükben. Ezek különböző kérdések, amikben nem tudunk megegyezni az nem azért van, mert ő mást akar, hanem adott esetben mi mást akarunk, vagy az intézmény érdeke más. Tehát mindenben nem lehet megegyezni.

F1: De itt vannak a szakmai kérdések, és akkor arról te tárgyalasz, mint jogász. Ami még egyszer mondom nem baj, amikor itt kéne lenne a főzeneigazgató, van főzeneigazgató, amikor van főigazgató, egy személyben. Van főrendező, az is. És nevetségessé tesszük. Virág nem tudom az Ókovácsot nevetségessé tenni, ahhoz én nem vagyok elég tehetséges.

N1: De azért igyekszel.

F1: Nem. Én nem tudom. Ő saját magát tudja nevetségessé tenni, mert azért elég tehetséges. El kell olvasni a kommenteket, amiket írnak hozzá.

F2: Kérek egy mondatot. Imént a kollégánk elbocsátása kapcsán beszéltünk az anyagi kárról, amit okozott ez az elhatározás, és a bíróság megcáfolta. Na de az erkölcsi része. Arról nem beszélünk, hogy ez micsoda disznóságból azért, mert persze szálka volt a főigazgató szemében ez az ember. hogy öt gyerek apja, a kiváló muzsikusként a zenekar listát írt alá, hogy vonjátok vissza. Nem, el kell bocsájtani. Ilyen körülmények között is, és még fizetünk is érte mármint az operaház.

N1: De Oszi azért vannak a bíróságok, mert vannak ellentétes szempontok, ellentétes vélemények, ha nem lennének a világban, nem lenne bíróság. Nyilván az egyik fél mindig

azt gondolja, hogy neki van igaza, a másik meg azt, hogy neki. Mind a két oldalon vannak jogászok, akik ezt alá is támasztják.

F2: Virág ez tiszta fekete-fehér jogász gondolkodás, de ez egy művészeti intézmény is. Jogilag is rendben kell legyen, de azért ez egy nagyon komoly művészeti intézmény.

F1: Jó, zárjuk rövidre az az álláspontunk, hogy az elbocsátások kizárólag és ezt tovább is fönntartjuk azért születtek, hogy megtorlás érje azokat, akik részt vettek a sztrájkba és megfélemlítsék a társulat tagjait, hogy jövőben tartsák magukat, és hunyáskodjanak meg.

N1: Jó, elutasítjuk.

F2: Hála Istennek akceptáltátok a két művésznek a visszafogadását, és akkor az terjed, mert valaki illet szivárogtat, az terjed és akkor helyettük most már jól kirúgnak mást.

F1: Nem terjed, leírták, körlevében jelent meg. Most már csak egyet. Akkor két japánból már csak egyet kell kirúgni.

N1: Erre mondtam azt, hogy az a korrekt tájékoztatás mert ha leírunk valamit, akkor az a baj, ha nem, akkor megkövetelitek, hogy de azonnal nyilatkozzunk, hogy ugye lesz csoportos létszámleépítés. Tehát, hogy a másik fele meg ez.

F1: Jó, de azt gondolom, hogy egyet sem lehet, illetve el lehet a két japánt el lehet küldeni valamelyiket a kettőből. Bérkövetelést benyújtottunk. Na, mert mondtad, hogy munkaügyi téma.

N1: Igen. Majd válaszolunk. Ott mennyi, november 15 a határidő?

F1: A büfé árak, azok combosan emelkedtek.

N1: Hol, az Eiffelben vagy itt az Operában?

F1: Hogy-hogy hol, hát itt az Operában? De ha annyira, Frankó, nem értem, hát a béreket nem tartjátok fontosnak emelni, a büfé árakat meg igen, mi az indoka?

N1: Az egyik kiadás, a másik bevétel.

F1: Világos de hát, jó, de hát a bevételt a kiadásokból tudjátok fedezni. És hogy akarjátok a bevételt növelni, ha a kiadási oldalt pedig szinten tartjátok?

N1: Jó, válaszolunk a bérkövetelésekre írásban.

F1: Mert ugye csak volt mégis infláció, és a többi kollektív szerződés is erről tesz említést.

F2: És az egész országra vonatkozóan azért van egy minimális megállapítás.

F1: Igen, itt ebben az országban csodák vannak, rákerestek tízen-hány százalék, nem tudom pontos számot mondani, de tíz százalék fölötti mértékben emelkedtek az idén az

operaházban, a keresetek meg nem emelkedtek, legalábbis az általam ismert munkavállalók körében. Tehát ez szükséges. Amit az ígértetek válaszokat szeretnénk, a jegyzőkönyvben ígértetek válaszokat szeretnénk megkapni.

N1: Abból már valamiket átküldtünk, nem?

F1: Bizonyára, így van. Jó, majd nézzük, hogy mi az, Aztán ugye az is bennem van a kollektív szerződésben, meg a jogi is lehetővé teszi, hogy szóval volt arra is, hogy szakmai nyugdíjak ügyében tárgyal az operaház, akár velünk közösen is. Mert ugye nyitva van hagyva ez a kapu. Azt gondoljuk továbbra is, hogy az ott énekkarnál, zenekarnál szerintem alappal lehetne ilyen jellegű tárgyalásokat kezdeményezni és eredménnyel a fenntartóval. Nem kell megvárni az összes több üzenet.

N1: Nyitottak vagyunk.

F1: Oké, de hát akkor...

F2: Hogy ezt mondod. Bocsáss meg. Köszönöm, hogy ezt mondod, de nem az a cél. Én nagyon rossz érzéssel kelek föl rendszeresen innen. Nem tudunk semmit elintézni. ami a negatív megállapításon egyáltalán nem biztos, hogy igazunk van mindenben, de nem jön rá válasz. Egyszerűen nem vagytok hajlandók.

N1: Nem azért nem vagyunk hajlandók, hanem nekünk is van egy kapacitásunk.

F1: Hát, de mivel nem válaszoltok rá, az a nulla.

N1: Hát azért nem csak ezzel foglalkozunk.

F1: Na de figyeljete, kötöttünk egy kollektív szerződést és abban az vagyon, hogy tizenöt? belül választ kapunk. Az annyi levelet nem írunk.

N1: Akkor módosítsuk 30-ra.

F1: Dehogyan módosítjuk. Hát, ha 30 napon belül se kapunk, tökmindegy mire módosítjuk, ha egy évre módosítjuk, akkor se kapunk választ. Ugye?

N1: Figyelj Balázs nekem se esik jól, mindig ezt végig hallgatom itt, ezért Piroska tanul. Én szoktam ösztökélni a kollégákat, hogy cselekedjünk, nézzünk utána, csináljuk. Ez így van. Az én kollégáim is mind munkavállalók, meg az ő kollégáik is munkavállalók, tehát hogy őket sem tudom halálra hajszozni.

F1: Halálba semmiképp mert akkor végképp nem kapunk választ. Önmagunk ellensége nem vagyunk meg egyáltalán. És egyszerű, de figyelj, itt is lehetne rá válaszolni, de ti

mondjátok, hogy majd válaszoltok rá. Válaszolatok rá akkor jegyzőkönyv se kellene és akkor rendben van.

N3: Amire tudunk válaszolunk itt, de nem fogadod el.

F1: De nem nagyon sikerül, mert például a harmadik országbeli munkavállalók ügyében még mindent nem sikerült válaszolni.

N1: De az Attila itt is elmondta már.

F1: Hogy mit?

N1: Nem tudom, két IÉT-vel ezelőtt, hogy az a munkavállalási engedélyre vonatkozó jogszabály az nem értelmezhető úgy.

F1: Na de könyörgöm, de még egyszer, a működési, az operaház működési, a munkáltató működési okából felmerült miatt került az elbocsátásra, akkor etikailag minden gond nélkül támadhatatlan, őket el lehetne küldeni, nem?

N1: Hát nem, mert elmondta a Piroska, hogy az is támadható.

F1: Jó, de jóval kisebb eredménnyel lehet támadni, mint azokat, akik ráadásul magyar honpolgárok. Meg hát ez így is lenne korrekt, azt gondolom. Továbbra is azt gondolom. Főleg akkor, amikor itt arról van szó, hogy ilyen helyzetben lévő embereket küldtök el. Nem kezdem el megint, mert mindent elmondtunk, leírtunk, de tudjátok jól. És nem ez lett volna a mögöttes szándék, ami. Hosszabbítottatok munkaszerződéseket is, amikor tudva tudtátok, hogy lesz létszámleépítés, ilyen csoportos létszámleépítésben gondolkodott az operaház vezetése, és akkor hosszabbítottatok munkaszerződéseket.

F3: Hagyjad, Balázs jobban tudja, mint ahogy te tudod.

F1: Nem, hogy jobban tudom, másképp tudom, fogalmazunk. Jobban nem tudom, mert miért? Mert februárban kellett döntenie az összesítéseket. És már tavaly is fölmerült a leépítés kérdése. És már tavaly is arról volt szó egész évben, mikor tárgyalgattunk, hogy lesz létszámleépítés.

N1: Nem, Ti mindig ki akartátok mondatni velünk, hogy lesz, pedig nem terveztünk!

F1: Tévedés! Az Ókovács Szilveszter... Virág! Az Ókovács Szilveszter itt hangzott el a jegyzőkönyvben, nem cáfolta. Füreden mondta, hogy 200 emberrel akarja mérsékelni a létszámot. De hát ő mondta... Ő se cáfolta, amikor itt volt.

N1: Intézményi kommunikáció Balázs.

F1: De ő se cáfolta! És ti se cáfoltátok, hogy ez nem így lesz.

N1: Dehogynem.

F1: Te magad mondtad nemrég, múltkor mondtad, hogy a minisztérium gátolta meg.

N1: A Minisztérium jelezte, hogy ő nem engedélyezi.

F1: Így van. Tehát akkor akartátok. Akkor miért mondja azt az Attila, hogy ezt februárban döntötték el? Mikor tudva volt, mikor volt olyan tervetek, hogy 200 embert el akartok küldeni, akkor miért hosszabbítottatok februárban a munkaszerződést?

N1: Azért, mert akkor már tudtuk, hogy nem akarunk elküldeni 200 embert, és nem is akartunk elküldeni 200 embert. Volt többféle működési koncepciónk. Ezt mondtam végig, hogy a minisztériumnak felvázoltunk többféle működési koncepciót, ilyen létszámmal, olyan működési támogatással, és a minisztérium akkor döntött...

F1: Mikor?

N1: Mikor? Januárban.

F1: januárban döntött, hogy 29 embert el lehet küldeni.

N1: Nem, azt mondta, hogy kétszázat ne.

F1: És akkor ti, hogy döntöttetek, hányat küldtök el?

N1: Mi? Huszonkilencet.

F1: Mikor? De. Várjál, de januárban, de bocsánat, ne Virág. Januárban azt mondta a minisztérium, hogy kétszáz embert innen, aztán nem. Jó, oké. És akkor egyet sem vagyok, akkor, hogy gondoltátok?

N1: De miért ne hosszabbíthatnánk határozott időst, ha 29-et leépítettem? Milyen munkakörbe hosszabbítottam? Tehát a konkrétumok nélkül ne szorítsál engem a sarokba Balázs!

F1: Én sarokba szorítalak?

N1: Nem, hát te akarsz engem a sarokba szorítani.

N3: Balázs határozott időre lett hosszabbítva.

F1: Januárban tudtátok, hogy nem megy a csoportos létszámleépítés. Akkor egyszerű. Akkor mondjál már valami olyat. Hát, mert úgy logikus. Mert ha hosszabbítottatok februárban munkaszerződéseket, határozott idejű munkaszerződéseket és tudtátok azt, hogy el kell bocsátani embereket, akkor nem jártatok el korrekt módon. Ha a minisztérium közlése után, ti abban a hiszemben voltatok, abban a hitben voltatok, hogy nem kell több embert elbocsátani. Ebbe az évbe, '25-be. Akkor rendben van. És ez utólag derült ki, mint

am áprilisban. Hogy mégis el kell. Nem ezt mondjátok. Akkor van magyarázat arra, hogy februárban méret hosszabbítva a munkaszerződés.

N1: Mert akkor derült ki. Júniusban amikor meghoztuk a döntést.

F1: De addig mit akartatok?

N1: Addig számoltuk a bevételt, hogy ki tudjuk hozni az év végéig.

F1: De az már januárban tudva volt az Erkellet.

N3: Nem tudtuk januárban az Erkellet. Nem, nem.

F1: Dehogya áprilisban. Itt vannak a jegyzőkönyvek a januárban.

N1: De Mi üzemeltettük áprilisban.

F1: Na jó, de ezt le kell adni, ezt tudtátok. És hogy áprilisban van az üzemeltetés, mindent tudtátok. Hát azért mondom.

F3: Az embereket nem tudtuk.

F1: Hát úgy kilóg a lólába.

N1: Azt sem tudtuk, hány embert vesznek át.

F1: Úgy kilóg a lólába, hogy csak kell.

N3: Áprilisban volt az első ilyen megbeszélés erről.

F1: Hogyhogya milyen lóláb? A gonoszkodás lólába.

N1: Ti mindig úgy állítotok be minket, mintha mi...

F1: Most még egyszer mondd, mit az a rohadt jegyzőkönyv. Figyelj Virág! Ha itt van ilyen, én ezt rólad nem tételezem fel. Én ezt egy emberről tételezem fel, egy emberről tételezem fel. Ez az Ókovács Szilveszter. Arról feltételezem. Senki másról. Mert ismerlek benneteket régóta tudom, hogy ti nem vagytok olyanok. És ez az igazság.

F3: Hát nem ezzel töltöm a szabadidőmet, hogy terveket szövök az operaház ellen.

N1: A működéshez kapcsolódó intézkedések nem gonosz tervek.

F2: Érdekes módon együtt tudtunk működni abban a pár hónapban. Igazi feszültség volt, amikor a mi oldalunkon is volt ember.

N1: Hát pont azért!

F2: Hát tudom, hogy ennek megakadályozására...

N1: De ezt ne kezdjük el!

F2: Érdekes, hogy tökéletesen lehetett együttműködni. Ott sem az volt, hogy kinyírtuk az operaházat, hanem...

F1: A megállapodásban az van, hogy ajánlólevelet kapnak ezek a szerencsétlenek, akiket elküldtetek. Olvastam, igen, megvan, kettő, két ember, rendben van. Azt szeretném, de csak kérni, hogy az ajánlólevél, ha egy kicsit többet tartalmazna, ha majd már valaki még kér, mert ugye az MT, legalább az MT81-en lépjen túl a magasztalásba. Tehát elvileg úgy is ki kell adni működési igazolást, aki kér az MT81 alapján. Persze, világos. De akkor legyen már, ne az legyen már benne, hogy azért van ajánlva valaki, mert a próbajátékon valamikor megfelelt. Hanem olyasmi legyen benne, most komolyan, hogy milyen frankón, zenél, meg mit tudom én, ennyi. Dicsérjétek már meg jobban a... Jó. Csak kérdés. Jó, ha legközelebb adtok ki, akkor úgyis csak kettőt adtatok ki, amíg valaki nagyisten kér, akkor... akkor szépet kell róla szépet írjatok róluk. Ha csak eddig nem gondoljátok meg magatokat és peren kívül nem veszitek őket vissza, az lenne a legjobb történet. A nap is kisütne itt ebben a csúnya időben. Nagyjából megbeszéltünk. Én megbeszéltem. Bértárgyalás megvolt, mit tudom én beszéltem a költségeit. És akkor jó. És mondom, az a kardolog, ez rendben van, leszámítva azt, hogy helytelenítik sokan a szakmából azt, hogy a Lohengrin milyen gyakran van előadva, tönkreteszi az énekeseknek a torkát, és ugye még a zenekar is, ugye a fúvósok váltottan oldják meg, de tényleg nehéz a darab, azt mondják, főleg a férfiaknak. Legközelebb jöttek rájuk is legyetek tekintettel és úgyis akkor annyi kárpótlás. Csak az a helyzet, tudod, hogy hiába mentesülnek most egy-két alkalommal a próba alól, közel az négy eladás, az sok. És az a baj, hogy mivel nincsen szakmai nyugdíj nekik, így 65 éves korukig énekelni kell. Az a helyzet. És a munkáltató köteles biztosítani az egészséges és biztonságos munkavégzést, egészségre nem ártalmas munkavégzés feltételeit és ez már egészséget is érinti. És tényleg ne úgy tekintse az, aki ezt hozzáértőbb főzeneigazgató, hogy egyszer ki lehet bírni. Lehet, hogy nem lehet kibírni egyszer sem tudom. Én nem tudok zenélni se. Énekelni se. Ezért nem lennék jó főzeneigazgató se.

F2: Szerencsére balettolni tudsz.

F1: Ja meg azt se. Mert most azt se tényleg. És akkor én részemről. Igen akkor a balett jön. De figyeljétek a Balett. Hát micsoda dolog ez már megint? Oszi átküldte. Alá vannak írva a megállapodások?

N1: Nincs aláírva. Egy ajánlatot adtunk ki fénymásolatban. Hogy nézzék meg, de kaptak arról tájékoztatást, hogy a szakszervezettel egyeztettünk, és emiatt tették. Semmiképp nem lehet aláírni, hanem annak függvényében. Ez egy tervezet.

F1: Magyarországon a hivatalos nyelv van magyar, ugye?

N1: Igen, mert?

F1: Én úgy tudom. Azt szeretném kérni, hogy abban a levélben, amiben föl vannak sorolva ezek a magántáncosi státuszok. Én nem tudok franciáról. Ha oda lenne írva magyarul is, zárójelben, mit jelentenek?

N3: Írunk hozzá magyarázatot.

F1: Tessék?

N3: Írunk hozzá neked magyarázatot. De szerintem Oszi tudja valószínűleg. Szakmai oldalról megfőző. Hát akkor is magyarul.

N3: A Quadrilnak sem volt eddig. A quadrilnak sincsen.

F1: Azt se tudom mit jelent.

F2: Ez egy játék, és cáfoljatok meg, ha nem mondok igazat. Mindig a jogra hivatkoztok: Magyarországon van magántáncos és kartáncos.

F3: Kartáncos nincs, tánckari tag van.

F2: Tag, igen. Elnézést. Tánckari tag, annak is van, afelé is vannak elvárások, meg a magántáncosok felé is vannak elvárások. Most másról ne beszéljünk, csak erről a formai részről, amikor a kinevezést megkapják, akkor vagy magántáncos, vagy tánckari tag, ha jól emlékszem, és utána bármit felsorolhat a munkáltató. A szüzsétől a mezsgyéig, mind, bármit, de ez a kettő kategória van. Zárójelben bármi lehet.

F3: Így van.

F2: Bármi lehet.

N1: Ebben nem vitatkozunk.

F3: De ez évek óta így is van.

F2: Akkor még ez nem volt ilyen fájdalmas. Semmit nem változtatott, hogy ez a játék bejött. Semmit nem változtatott a pozíción. Most meg óriásit változtat, mert ezzel ennek ne haragudjatok. Várom a cáfolatot. Semmi más célja nincs, mint az, hogy ami eddig, késsel szabálytalanul volt kiírva, azt most szabályosan lehessen írni, magyarul arról az emberről legalább két bőrt lehúznak – amúgy sem kevés az első- úgy akarja alkalmazni a balettigazgató, hogy neki továbbra is korlátlan lehetősége legyen. Hadd mondjak valami pozitívumot, abban, hogy ebben komolyan elkezdett gondolkodni, abban a Ti munkátok

benne van, idemondva a kollektív szerződés ide vonatkozó dolgait. És ha komolyan veszitek, akkor igenis túlszolgálatokat kellene fizetni. Ehelyett legyenek magántáncosok.

N1: Oszi ezt én máshonnan közelítem, ahogy a Solymosi Tamás is máshonnan közelíti. Tehát ez egy lehetőség azoknak a táncosoknak, akik szeretnének szólista szerepeket is táncolni, hogy ebben a konstrukcióban nem kell szolgálatot számolni, és fel tudnak készülni a szólista szerepekre is. De ez nem kötelező és nyilván ez az ő döntésük, hogy mert ha ő nem választja ezt, hanem marad az eredeti munkakörébe, akkor nem fog beleférni a szolgálat számába a szólista szerep. Ennyire egyszerű.

F2: Dehogyan egyszerű.

N1: Én mindent szeretek egyszerűsíteni, mert úgy könnyebb átlátni.

F2: Jó, de én egy kicsit belevariálnék. Az itt az igazi probléma, mert lehetne - kimondom - egy másik szakmai vezető mellett lehetne ez megoldás. De itt még egyszer mondom, csak a korlátlan uralkodásról van szó, a Magyar Nemzeti Balettben, mindenki, aki engem megkérdez ugyanúgy, mint más alkalommal is, azt mondom, hogy persze, hogy írd alá! Aztán majd valamit csinálunk, mert aki nem írja alá, ott van a lista, nem írt alá. Annak vége.

N1: Nincsen vége, mert a karba is kell, hogy maradjon valaki.

F3: Ki táncolja el a 44 Diótörőt?

N3: A balettben eddig sem volt leépítés.

F2: Nem? Ti tényleg ezt hiszitek, hogy nem volt leépítés?

F3: Ezt nem hinni kell, hanem megszámlálni.

N3: Ezt tudjuk és látjuk.

F2: Ti a végeredményt, de az odavezető útról, ti nem tudtok, hogy az mit jelent, ha valaki, valaki, hangsúlyozom, ez az én véleményem, valaki tökéletes fizikai-szellemi állapotban van, hogy ezen együttesen belül ellásson nem a csúcs feladatokat, hanem annál kevesebbet. Még egyszer mondom, tökéletes állapotban van, és akkor jön a szakmai vezető, és elkezdi, most elengedem magam, elkezdi baszogatni nap, mint nap. Tönkreteszi az idegeit, az izmait azzal, hogy bemegy egy 40 év fölötti emberhez, és azt kéri, amit soha nem kell csináljon, nem is csinált, és a jövőben sem kell csinálja, azokkal a feladatokkal bombázza, hogy miért nem magasabb, miért nem tágabb, miért nem... És tönkreteszi az embert, a

művészt, aki úgy menekül innen, mintha tüzes vassal égetnék. Mert mondhatok erről még száz mondatot, de én tudom, hogy értitek.

N1: Oszi de azért olyan nagy fluktuáció nincs a balettban, nem lehet mondani.

N3: Én nem emlékszem. Most azon gondolkodom, hogy volt-e egy felmondásra, emlékszem, de az teljesen másik eset volt. Nem is emlékszem felmondásra. Nem emlékszem felmondásra a balettben.

N1: Most elment valami a japán csaj, azt tudom.

N3: Hát olyan volt, de az is nagyon-nagyon kevés, aki a határozott lejár és utána máshol folytatja. Ez is egy-kettő. De olyan, aki így, ahogy az Oszi mondja.

F3: Oszi nem a múlt hétről beszélt, hanem az elmúlt tíz évről.

F2: Nem, nem, folyamatosan.

F3: 2015-ben volt.

F2: Az egy ocsmány része volt, de folyamatosan. Elküldöm a kollégák levelét Neked, anélkül, hogy biztosan ki lehessen következni, mert mit csináltok? Odaadjátok! Lám-lám Tamás, ez van! Ő meg azonnal tudja, hogy kiről van szó, kinyírja! Értsétek meg! Kinyírja!

F3: De, Oszi, ha valakit sérelem ér, és nem mondja el, hogy sérelem érte, akkor nem tudunk rajta segíteni.

F2: Igazad van. Bocsánat, hogy így mondom, de ha ilyen beszariság van, akkor nincs segítség.

N1: Egyébként a tuttin is tehetnek bejelentést, névtelenül is.

F3: Így van, és mások tettek a főnök ellen, a kolléga ellen, idejött, és kezelve volt a probléma. És persze lehet, hogy azóta is ott retteg, hogy őt majd nem tudom mi éri, de ha valós a sérelem, akkor tegyen bejelentést!

F2: De Attila Neked igazad van, én elismerem. Ez tegnap is van.

N3: Ez, hogy minden áldott nap bombázza e-mail-lel?

F2: Igen.

N3: Így kifejezetten minden nap?

F2: Hát nem minden áldott nap. Bemegy, utána elbeszélget vele, akkor utána egy kis csönd van. Bemegy, csak körülnéz, az az ember, akinek már réges-rég azt nem kell csinálnia, megcsinálja azt a szólista trükk sorozatot, amit neki soha - még egyszer mondom - soha nem kellett és most, jövőben sem, meg most sem kellene, megcsinálja, és szétszakad.

N1: De akkor a Tamás ebből azt látja, hogy ez egy jó motiváció, mert összeszedte magát a táncos és megcsinálta.

F2: Jujj. Nem. Hát ez nem így van. Ez nem így van. Élet, halál ura. Az a táncos, aki ebbe tíz éves korától beleölte minden energiáját, nehezen tud változtatni, különben elmenne a búsba már rég.

F1: És figyeljetek, ez, hogy van a magántáncos az a karban táncolgathat? Az nem luxus, magántáncost a kartácusként foglalkoztatni? Tánckari tagként. Ez mennyibe illik a törvény szellemiségébe? Hát ez a probléma.

F3: A munkaköri leírás nincs a törvényben.

F1: Az világos, de a magántáncos nyilván nem tánckari tag. Ugye?

N3: Nem.

N1: A magántáncos, magántáncos.

F1: Igen. A tánckaritag, meg tánckaritag, mert tánc-kari-tag. A magántáncos nem tánckaritag. Itt megint arról szól a történet, amit elmondott az Oszi, hogy így lehet kijátszani azt, amivel a szakszervezettel megegyeztünk.

N1: Kérdezem, hogy a zenekarban is vannak ilyenek, nem, hogy a szólamvezető beül a szólamba?

N2: Nincs, vagy nagyon-nagyon ritkán. Ez egy nagyon jó kérdés és adott esetben, hogyha mondjuk Mahler nyolcadik szimfóniáról van szó, amivel olyan apparátus igényel, akkor nagyon-nagyon speciális és nagyon kivételes esetben, de nem.

N1: De Dubaiban például a Hattyúba is láttam, hogy ott a két koncertmester volt.

N2: Az egy teljesen önkéntes turné volt, arra teljesen más szabályon kívül vonatkoztak, és csak is kizárólag azért, mert olyan... Tehát egy napra kétszer a Hattyút nem igazán. Csak azért a váltás miatt oldották meg. De az egy teljesen rendszeren kívüli önkéntes, minden feltételektől mentes dolog volt. De itt nem, teljesen más. Hát de érted, nem az egy önkéntes szervezési dolog volt. De nagyon ritkán, hogyha a Beethoven 9. szimfóniát duplázva kérték, tehát dupla esőkkkel, akkor igen. Teljesen más munkakör, egy szóló fúvósna teljesen mások a kvalitásai. Egy második fúvósna nagyon más szinten kell játszani a váltóhangszereken. Más az attitűdje egy második fúvósna, más a specialitása. Nem automatikus az, hogy egy szólamvezető beül egy második szólamba és akkor az az jól elvégzi, mert más kvalitásokat igényel egyszerűen a poszt. Előfordul, kürtöknél van az,

hogy magas kürt, mély kürt, az első, harmadik kürt, illetve trombitában szoktak duplázni, de nem átjárhatóak a pozíciók.

F1: Erre megy ki a játék.

N1: Nem úgy gondolom, mert ez egy előmeneteli rendszer. Én úgy gondolom, hogy senki sem születik úgy, hogy hogy főszerepet táncol a balettban. Mindenki úgy indul, hogy először a karban van.

F2: Így van, így is volt az elmúlt száz évben és nem volt vele semmi probléma, meg lehetett oldani, megfelelő előadásszámmal, megfelelő próbakiírással, nem rengeteg feleslegessel, nem hatalmas fluktuációval, amit ti állítottok, hogy az utóbbi időben lehet, hogy nem, a tíz év alatt gigantikus fluktuációval, meg lehetett oldani. Most meg próbáljuk a kiskaput megint.

F1: Igen az, hát figyeljete megint egy színlelt szerződések. Amivel leplezni akarják azt, hogy a szolgáltatással lehessen variálni. Figyeljete, más klasszikus balett együtteseknél, mi a gyakorlat? Hány százalék az együttesnek a magántáncos? Rém egyszerűek ezek a feladványok.

F3: Akkor valaki számolja meg!

F1: Tessék?

F2: Nem kell, úgy ti is tudjátok egyszerűen választani, nem kell számolgatni, hát minek ez a badarság. Hogyha a legszűkebb keresztmetszet a munkáltató számára a szolgálat szám. De nem véletlenül, legalább ez még megmaradt, mert balettművészeket napi 12 órában foglalkoztatni, ez messzemenő felelőtlenség. Maradt ez a szolgálatszám, ami valóban, hogy ha normálisan értelmezzük, szűk keresztmetszet. Ez megint az operaház érdeke mindenekelőtt, aztán az egyén érdeke és ezt nem akarjuk engedni, hogy ezt kijátssza az operaház vezetése.

N1: Oszi, de ez egy önkéntes döntés. Vállalja, nem vállalja.

F1: Ez egy olyan önkéntes döntés... Jó, hagyjuk ezt. Ez olyan, mint a kommunista szolgálat.

N1: Hát de épp ezt mondta az Attila, hogy a karban kell, hogy maradjon valaki, aki csak azt csinálja, hát különben a darabok, hogy lennének...?

F2: Nem, magántáncosok fogják táncolni a darabot. Hát persze

F1: De ne haragudjatok, én olvastam a munkaköri leírást. A munkaköri leírásban az van a magántáncos, hogy ellátja: a kar és a magántáncos. Ugyanúgy ellátja a kar feladatokat. Az van beleírva. Tehát nincs mérlegelési lehetőség. Amelyikben beosztják azt csinálja.

F3: Ezért fizetünk nekik minden hónapban.

F1: Jól van Attila, igazad van Egy szó, mint száz nem tudjuk támogatni ezt a megoldást. Mert ez annak a kijátszása, hogy a szolgálat számot nyakló nélkül túl lehessen lépni. Semmi egyéb. Kijátszása annak a közös akaratnak, amit a kollektív szerződéskor aláírtunk. És ez közös akarat, mert azt aláírták a felek. Nem tudjuk támogatni. Egyáltalán nem tudjuk. Szakmaiatlan is egyébiránt. Bátorkodom ezt így kimondani, mert ez az. Mert egyetlen egy más balett együttesnél ez nem megy, hogy a kartáncosokat kinevezik magántáncosnak azon.

F3: De bocsánat, mert most már másodszor mondjátok, azt tudjátok, hogy nem minden kartáncos kapott ajánlatot.

F2: Tudjuk.

F1: Teljesen mindegy. Aránytalanul, indokolatlanul magas a magántáncosok aránya a Magyar Nemzeti Balettban. Indokolatlanul, illetve nem, mert ezzel az indokkal magyarázható.

F2: A magántáncosnak az a védettsége normális esetben azért nincs szolgálatszáma, mert kevés előadás jut egy magántáncosra, kettő-három, itt még négy szereposztás is létezik, az a védelme, hogy először is Ő dönt, hogy mikor hányszor megy gyakorolni, Ő dönt arról, hogy hova megy gyakorolni, Ő nem dönt arról – mert szeretne több előadást, mert szeretne több pénzt is keresni – arról nem dönt, mert egyszerűen nem jut neki több, csak ez az egy kis csomag. Közben meg képzeld el, hogy mert ő kiválasztott, mert fantasztikus képességei, adottságai vannak, kiválasztott, és jaj, hát nem jutott neki a előadás. Akkor állj be a karba!

F1: Egyébként a magántáncosok se örülnek annak, hogy így fölgyülemlelenek - már korábban is panaszkodtak róla - mert túl sok, mert nem jut szerep nekik. Tehát aki tényleg magántáncos, annak nem jut szerep. Pont emiatt, amit az Oszi elmondott.

N1: A princípálokra gondolsz?

F1: Akár rájuk is igen.

F2: Akár még ők is, de hát nyilván egyenletesen.

N1: Igen. Ez a verseny.

F1: De hogy-hogy verseny?

N1: Solymosi Tamásnak ez a koncepciója. Legyen perspektíva. Mindenki kapjon a lehetőséget arra, hogy felfejlődjön arra a pontra.

F1: De Virág az nem perspektíva, hogyha valaki eljutott arra szintről, hogy végre magántáncos tud lenni, akkor azt kockáztatja, hogy akkor kiesik a... Akkor búcsút mondhat a pályának, vagy éhen fog halni éppen.

N1: Miért fog éhen halni?

F1: Hát azért, mert nincs szerepe, most mondom.

N1: A magántáncosoknak magasabb a fizetése és azért egy 5-6 szereposztás mindig van, a 44 Diótörőbe.

F1: De arról is kértem, hogy egy szexuálispszichológus legyen egy vélemény, meg a gyámhatóság legyen egy szakvéleményt arról, hogy mennyire normális dolog az.

N1: Balázs ez a munkahelyi érdekképviselőten túlmutat.

F1: Nem tudom, hogy miért mutat túl. A gyermekvédelem úgy gondolom, az nem hiszem, hogy túlmutathat bármit is, ha már itt tartunk. De tényleg. Azt mondjuk, hogy a gyerekek itt éjszakáznak, amikor inkább tanulniuk kellene. Ha játszanak a lány létükre, játsszák a fiúszerepeket.

N4: Balázs beszéltem ezzel az emberrel, Ő Urbán Róbert, az ELTE-n személyiség és egészségpszichológia tanszéken oktató, egyetemi tanár, MTA-doktora. És szóban beszéltem vele, tehát nem fogsz szakvéleményt kapni írásban.

F3: 600 ezerért ad. Jó hát csak, nem is kérek 600 ezerért szóval, csak szóban beszéltem vele és azt mondta, hogy egyáltalán nem káros a serdületlen lányok fiúszerepbe történő táncolása, sőt, hogyha valaki felnőtt korába elmegy terápiára, az egy nagyon gyakori terápiás gyakorlat, hogy ülünk át a másik székbe, nézzük meg a másik szerepét, éljük bele magunkat az ő szerepébe. Tehát tulajdonképpen ez egy empátianövelő dolog is lehet azzal kapcsolatban, hogy nem csak a saját nézőpontjából ismeri meg a dolgokat az ember, illetve még azt is hozzátette, ami nagyon-nagyon lényeges és a leglényegesebb, pontosan tudják ezek a gyerekek, hogy ez egy szerep, és nem más. Érzik, tehát mindenki érzi és tudja, hogy ez a csoport. Egyébként már a feltételezésen is rettenetesen csodálkozott.

F1: Nekem meg orvosok mást mondták.

N4: Hogy merülhet föl?

F1: Írja le!

F3: Tehát, hogyha kifizetünk, mondjuk neki vagy egy másik igazságügyi szakértőnek 6-os százezer forintot egy A4-es oldalért, ezt leírja, te akkor se fogod elfogadni, mert egy titkos orvosod mást mondott.

F1: Nem titkos, annyira titkos, mint ez az orvos?

F3: Igazságügyi szakértő? Mert akkor kérjünk tőle!

F1: Nem, nyilván kuruzsló, én találtam ki. Hát ezért nem mennek ezek a dolgok, Virág.

N1: De Balázs ez tényleg elrugaszkodik.

F1: Mitől?

N1: A szakmai nyugdíjról beszéltünk.

F1: Mi rugaszkodik el?

N1: Szerintem egy külön időpontot is kitűzhetünk, mert az szerintem egy tök jó közös cél.

F1: Az, hogy 43 előadás van, és a gyerekek ott vannak este 10-ig, meg 11-ig a színpadon, és utána másnap iskola van.

N1: Elvben 10-ig lehetnek ott.

F1: Hát jó, de amíg elkészül és mit tudom, te is tudod, hogy ez nem 10 óra. Másnap meg iskola van. Tényleg elrugaszkodott, való igaz. Hát persze, hogy el van rugaszkodva mindentől.

N1: De hát az Osziék is ott voltak gyerekként.

F1: És akkor mi van? Akkor lehet, hogy az se volt jó. Gyereknek nem hiszem az a dolga, hogy éjjel ugráljon a színpadon, mint egy bakkecske, hanem az a dolga, hogy tanuljon és fejlődjön. Ráér ugrálni a színpadon. Ráfér a magyar társadalomra, hogy minél több kiművelt ember fejlődjön.

F2: Minden egyes alkalommal, amikor ilyen van, a szülő és a megfelelő hivatal engedélye kell ahhoz, hogy...

F3: Ez így is van, és ha esetleg feltételezitek, hogy nincs bejelentve a foglalkoztatásuk, be van. Mert mind a 300 gyerekről egyesével jön az ott határozat, hogy engedélyezve van a foglalkoztatása. Addig nem is engedik el. A Diótörőnek 21-30 kor van vége. Most nem jót nézek.

F1: És ez is van a balettnél, ugye? Már múltkor is azt is elmondtuk, hogy hogy van az, hogy a balettművészet, például a Nemzeti Táncművészeti Egyetemen végzősök nem tudnak itt helyet találni maguknak. Arra sincs válasz.

N1: De hát ezt megbeszéltük, az egy szakmai kérdés.

F1: De Virág, akkor valahol gond van. Vagy itt, vagy ott. De azt a múltkor itt volt az államtitkár asszony, akkor is betetted ezt a témát és Ő is azt mondta, hogy ez nem itt fog megoldódni.

F2: Ez egy szakmai kérdés.

F1: Ennyi erővel a Zeneakadémiát is be lehetne zárni. Akkor minek? Jó, hagyjuk a Zeneakadémiát. De értitek, hát milyen az, hogy idejön, ott járnak nem tudom hány évig, idejönnek és akkor kiderül nem tudnak táncolni, mert alkalmatlanok.

F3: De mert a próbajátékon mindig zeneakadémista nyer?

N2: 90 százalékban igen, kivéve azt, akinek külföldi tanulmányai vannak, külföldről jött haza, de tulajdonképpen igen.

N1: Hát vagy más zenekarból is jönnek el, nem?

N2: Igen, de a végzettséget tekintve azért...

N4: Egyébként ugye az elmúlt jó pár évben van rálátásom, hogy egyre gyakoribb azért a külföldi végzettség. Most már azt tudom mondani, hogy nagyjából majdnem fele-fele. N2: Most belegondolok a zenekarban, akkor azt azért kétlem.

N4: Akik az elmúlt 5 évben jöttek mondjuk próbajátékra.

N1: Tehát hogy magyar, csak külföldön végzett.

N4: Magyar csak külföldön végzett.

N2: De sokan vannak úgy, hogy az alapidipломát megcsinálják a zeneakadémián és másik helyet választanak, tehát ilyen is van.

N4: Igen, ilyen is van.

F1: Mindenesetre dicséretes dolog, hogy ott, ahol egy tanfolyammal magasabb szintet lehet elérni, mint egy egyetemi végzettséggel, ez jó. Akkor nem tudom miért nem lehet átminősíteni a tanfolyamot egyetemmé?

F2: És a zenekarnál van egy igazi szűrő, hogy van diplomája, nincs diplomája, de hogy játszik. Úgy a vezetők részéről, mint a kollégák részéről egy igazi, komoly szűrő. A balettban mi van? Egy, azaz egy ember dönti el!

N1: Oszi, de ő az igazgató, ő van erre fölhatalmazva. Mert ez egy munkahelyi hierarchia és az igazgató dönt. Ha tetszik, ha nem tetszik.

F2: A döntést ő hozza. Oké, valóban. De egy független szakmai csoport elmondhassa, leírhatja, hogy igenis ez meg ez, szerintük megfelel. Ennek ellenére döntsön úgy az igazgató, ahogy akar, de hogy mindenkor látni, hogy ezt ő csinálhatja, ez nonszensz. Azt mondtam, független.

N1: De Oszi miért kellene független, amikor ez a magyar állami operaház?

F1: Csak én azt nem értem, Virág jó, én azt nem értem, hogy ezt miért hívják magyar nemzeti balettnak? Miért nem internacionalista balett? Magyar nemzeti balett. Egyszerűen távol vannak tartva azok, akik Magyarországon végeztek. Akkor nem kell ezt a nevet adni neki, és akkor rendben van. Akkor nem magyar nemzeti balett, hanem valami ezt a kavalkád. Internacionalista kavalkád. Hát ilyen egyszerű.

N1: Jó.

F1: Hát ez jó, de nem jó, mert tényleg nem jó.

N1: Nem jó, de értettük a felvetésedet. Én berekeszteném az ülést azzal, hogy...

F1: Még egyet, bocsánat, arra úgy hívjuk, hogy ezt a Gábor Szilvi ügyét szeretnénk, ugye. Negyedikén... Bocsánat, Virág. Negyedikén írtam neked a levelet és abba direkt azt kértem a levélbe, hogy te legyél ott.

N1: Én is?

F1: Tehát neked írtam a levelet, és téged kértelek meg rá.

N1: Almási nem lesz elég?

F1: Nem.

N1: Jó, akkor egy időpontot szervezzünk.

N3: Jó.

F1: Légyszíves. Nekem a 21. jövő hét az jó bármikor.

N1: Jó, akkor nézünk egy időpontot. Akkor Almási nem kell, csak én?

F1: De.

N1: Vagy ő is kell?

F1: Ő is kell.

F2: A nagy ügyekhez képest hadd térjek vissza egy mondat erejére, hogy létezik az, hogy úgy állok itt, hogy azt mondja a munkáltató, hogy a Mikulás nem, jött 9ssze úgy ahogy szeretnénk?

N1: Oszi, elmondtam, hogy nem így gondolunk erről, és így fogsz felállni.

F2: Figyelj nem lehet, hogy összeültök és máshogy gondoljátok? Én biztos egy defektes ember vagyok. Az, hogy én ennyire máshogy gondolom...

N1: Jó, akkor azt mondom, hogy visszajelzünk.

F1: Tudjátok, hogy a Turandot két szereposztással megy?

N1: Igen.

F1: Tudjátok, hogy hívják az egyik szereposztást?

N1: Hogy?

F1: Roncsderbi.

N3: Mert?

F1: Mert kiváló barát kínlódik a magas cékkel és nem nagyon akar neki kijönni.

N1: Hát én a másikat láttam, úgylahogy nem tudok nyilatkozni erről.

F1: Tehát a barát az barát.

F2: Nem hagyjuk az út szélén.

N1: Viszont magyar.

F1: Az kétségtelen. Az igaz, látod? Jó. Jól lesz csak úgy kis.

N1: Már oldottad a hangulatot ezzel?

N2: Egy nagyon kicsi apróság, csak miután beküldtük a témákat, utána jött még egy ilyen, egy IT-s kérdés, hogy a rendszerben a Deezer, a Deez?, vagy hogy kell mondani, a Deez rendszer alapján ugye a zenekari tagoknak a személyes fényképük alatt megjelennek az előadások, amiben velem alakult.

F3: Igen ez egy hiba, már kezelik. Tegnap vették észre, igen.

N2: Volt olyan, aki egy másik rossz tapasztalatok miatt nem bíztatja tőle, hogy szeretné, hogy legyen.

F3: Nem, ez nem volt szándékos. Mi is tegnap értesültünk róla. Ne. nézegesse senki, mert ott ilyen tervek is vannak. Tehát, hogy ha az irodában valami... De még ma is kint volt, azt nem nézte valaki?

N2: Nem tudom, nem emlékszem, vagy nem ellenőriztem csak, hogy ő nem tölti el túl nyugodt érzéssel, Tehát idegen megtalált jobbat hasonló problémája ilyen ügyekkel kapcsolatban.

N1: Ha nincsen más, én elindulnék.

F1: Sikerült nézni időpontot?

N3: Nem én adok Virághoz.